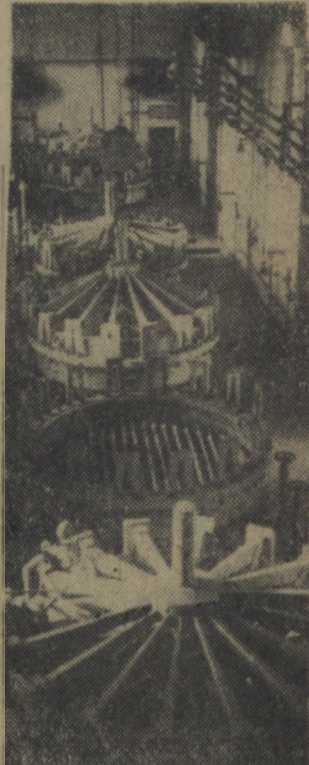


Na zdjęciu:  
filtry ciśnieniowe  
Kelly'ego.  
(Foto — CAF)



W końcu pięcioletki w oświe-  
cimskim kombinacie chemicz-  
nym wytwarzane będącej Jed-  
ną czwartą globalnej produk-  
cji wielkiej syntezie chemicz-  
nej. Obok znacznego zwiększe-  
nia mocy produkcyjnej już zbu-  
dowanych i pracujących wy-  
twórni, przewidziana jest tak-  
że budowa dalszych działów.

### Nasze SPRAWY

#### Harcerskie prawo

**D**ZIEN 29 stycznia był dniem harcerskiego prawa. Dla półmilionowej rzeszy członków organizacji dziecięcej był on wielkim świętem. W dniu tym na uroczystych zbiórkach drużyn w całym kraju odczytano tekst nowego prawa i przyrzeczenia.

Od początku istnienia nowego harcerstwa wytknięto jasny i zasadniczy cel — wychowywać harcerzy na przyszłych budowniczych socjalizmu. Na zbiórkach ogniw, zastępów i drużyn wiele mówiono o podstawowych cechach nowego człowieka, o miłości ojczyzny i przywiązaniu do tradycji narodowych o internacjonalizmie, uznaniu dla nauki i wiedzy, o wierności idei budownictwa socjalistycznego. Niestety, tylko mówiono i to nie zawsze w formie ciekawej, trafiającej do umysłu i uczuć dziecka. Treść obowiązkowego dotychczas prawa pozostawała dla harcerzy niezrozumiała i obca. Nie potrafiono wskazać co i jak należy robić, by hasła tego prawa harcerze przyswoili sobie i wykazywali w codziennym postępowaniu. Harcerze nie czuli odpowiedzialności za przynależność do organizacji. Do przewyższenia trudności w wychowaniu młodzieży przyczyniła się ponad rok trwająca dyskusja na temat podniesienia pracy harcerskiej na wyższy poziom, zapoczątkowana przez XV Plenum ZG ZMP.

Zmiana prawa i przyrzeczenia harcerskiego to pierwszy krok do przekształcenia harcerstwa w organizację naprawdę wychowującą.

Nowe prawo określa jasno czego wymaga organizacja harcerska od swych członków, jak powinien postępować chłopiec czy dziewczyna by wyrosnąć na dzielnego i uczciwego członka społeczeństwa socjalistycznego. W krótkich przystosowanych do poziomu umysłowego dzieci, hasłach nowego prawa zawarte zostały najbardziej charakterystyczne dla dziecięcego wieku ideały, jak: dzielność, odwaga, prawdomówność, koleżeństwo, szacunek dla starszych. Zaakcentowano te ideały, które są dla naszej moralności charakterystyczne. Na czoło wysunięto cechę najistotniejszą, najbogatszą w komunistyczną treść — aktywną, bojową postawę wobec życia. Nowe prawo wychodzi też naprzeciw najbliższemu sercu dziecka pragnieniu — pragnieniu, poznania tajemnic przyrody, życia ludów dalekich krajów, zgłębienia tajemnic przeszłości.

W jednym z punktów prawa czytamy „Harcerz jest dzielny i sprawny, śmiało pokonuje trudności.” Na pytanie w jaki sposób — odpowiada cały tekst prawa. Nie zapomniano także o tym, że nowego człowieka, członka społeczeństwa socjalistycznego powinna cechować szczególna troska o miennie społeczne i świadomy stosunek do pracy. Znalazło to wyraz w sformułowaniu: „Harcerz szanuje pracę i strzeże wspólnej własności.”

Zrozumienie nowego prawa nie sprawi harcerzom trudności tym bardziej, że w wielu szkołach przygotowano już do tego uczniów. Np. w szkole podstawowej TPD nr 2 sami harcerze wystąpili z wnioskiem do rady drużyny by zorganizować konkurs rysunkowy pt. „Jak sobie wyobrażam nowe prawo.”

Aby to nowe prawo nie stało się tylko formalną receptą na do brego harcerza, aby było prawdziwym drogowskazem w codziennej pracy drużyn harcerskich, potrzebna jest nie tylko pełna zapala i inicjatywne prace przewodników tych drużyn. Potrzebna jest równocześnie stała i troskliwa pomoc i opieka ze strony nauczycieli i instancji ZMP-owskich.

Aby to spełnić, trzeba właśnie tak pracować z harcerzami jak w szkole ćwiczeń TPD i szkole nr 2, gdzie nauczyciele pomagają m. in. organizację harcerskiej prowadzi kółka naukowe. Trzeba by ZMP-owcy inspirowali inicjatywę dzieci tak jak to robią uczniowie IV klasy Liceum Pedagogicznego i Technikum Finansowego.

Trzeba tak koordynować pracę władz szkolnych z drużyną by chłopiec czy dziewczyna czuli się harcerzami nie tylko na zbiórkach i nie tylko w czerwonej chustce sownianej na szyi.

## Komunikat końcowy o posiedzeniach Doradczego Komitetu Politycznego państw — stron Układu Warszawskiego

PRAGA. W dniach 27 — 28 stycznia 1956 r. odbyły się w Pradze posiedzenia Doradczego Komitetu Politycznego Państw — stron Układu o Przyjaźni, Współpracy i Pomocy Wzajemnej, zawartego w Warszawie dnia 14 maja 1955 r.

W pracach Doradczego Komitetu Politycznego wzięli udział w charakterze przedstawicieli:

Z ramienia Ludowej Republiki Albanii — przewodniczący Rady Ministrów Mehmet Shehu, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów i minister Obrony Narodowej generał porucznik Baqir Balluku, —

Z ramienia Ludowej Republiki Bułgarii — zastępca przewodniczącego Rady Ministrów Rajko Damjanow, minister Obrony Narodowej generał armii Piotr Panczewski, —

Z ramienia Węgierskiej Republiki Ludowej — przewodniczący Rady Ministrów Andras Hegedues, minister obrony, generał-pułkownik Istvan Bata, —

Z ramienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej — pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów i minister Spraw Zagranicznych W. M. Molotow, zastępca przewodniczącego Rady Ministrów i minister Obrony Narodowej, generał - pułkownik Willi Stoph, —

Z ramienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz, zastępca prezesa Rady Ministrów i minister Obrony Narodowej, Marszałek Polski Konstanty Rokossowski, —

Z ramienia Rumuńskiej Republiki Ludowej — przewodniczący Rady Ministrów Stoica Chivu, minister sił zbrojnych, generał-pułkownik Leontin Salojan, —

Z ramienia Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów i minister Spraw Zagranicznych W. M. Molotow, minister Obrony, Marszałek Związku Radzieckiego G. K. Żukow;

Z ramienia Republiki Czechosłowackiej — pierwszy wicepremier i minister Obrony Narodowej, generał armii Alexej Cepicka, minister Spraw Zagranicznych Vaclav David.

W charakterze obserwatora Chińskiej Republiki Ludowej wziął udział zastępca przewodniczącego Państwowego Komitetu Obrony Chińskiej Republiki Ludowej Marszałek Nieh Zun-czen.

Na posiedzeniach przewodniczył przewodniczący Rady Ministrów Albanii Mehmet Shehu.

Na wniosek dowódcy naczelnego Zjednoczonych Sił Zbrojnych Marszałka Związku Radzieckiego I. S. Koniewa rozpatrzone i zatwierdzone Statut Zjednoczonego Dowództwa oraz rozstrzygnięto zagadnienia organizacyjne, związane z działalnością zjednoczonych sił zbrojnych państw - stron Układu Warszawskiego.

Przyjęto wniosek delegacji Niemieckiej Republiki Demokratycznej, by po utworzeniu Narodowej Armii Ludowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej włączono jej kontyngenty zbrojne do zjednoczonych sił zbrojnych. Postanowiono również, że minister obrony Niemieckiej Republiki Demokratycznej będzie zgodnie z ustalonym porządkiem jednym z zastępców dowódcy naczelnego Zjednoczonych Sił Zbrojnych państw - stron Układu Warszawskiego.

Zgodnie z Układem Warszawskim przewidującym przeprowadzenie między państwami - stronami układu konsultacji w sprawach międzynarodowych dotyczących ich wspólnych interesów, Doradczy Komitet Polityczny omówił sytuację międzynarodową i doszedł do wniosków, które sformułowano w Deklaracji Państw - stron Układu Warszawskiego, podpisanej przez przedstawicieli tych państw.

Omówiono niektóre zagadnienia organizacyjne, związane z pracą Doradczego Komitetu Politycznego.

Uchwalono, że Doradczy Komitet Polityczny będzie się zbierał w miarę potrzeby, lecz nie rzadziej niż dwa razy do roku dla omówienia zagadnień wyłaniających się w związku z realizacją Układu Warszawskiego.

Przewodniczyć na posiedzeniach w ciągu roku kalendarzowego będą kolejno przedstawiciele każdego z państw reprezentowanych w Komitecie.

Przy Doradczym Komitecie Politycznym powołane zostają następujące organy pomocnicze z siedzibą w Moskwie:

a) Stała komisja mająca za zadanie opracowanie zaleceń dotyczących zagadnień polityki zagranicznej, —

b) Zjednoczony sekretariat, w którego skład wchodzi przedstawiciele wszystkich państw - stron Układu Warszawskiego.

### Zastępca przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej Czu Teh przybędzie dziś do Polski

WARSZAWA. Na zaproszenie Rady Państwa i rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, przybędzie do Polski w dniu 30 bm. z wizytą oficjalną zastępca przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej Marszałek Czu Teh. W podróży do Polski Marszałkowi Czu Teh towarzyszą: zastępca przewodniczącego Państwowego Komitetu Obrony Chińskiej Republiki Ludowej Marszałek Nieh Zun-Czen oraz członek stałego Komitetu Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych Liu Lan-tao.

W związku z przyjazdem zastępcy przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej do stolicy, w poniedziałek dnia 30 bm. o godz. 10-ej rano, na placu przed Dworcem Głównym w Warszawie, odbędzie się wiec powitalny.

### DZIS czytacie

- Str. 2 — Przemówienie W. M. Molotowa;
- Str. 3 — List N. A. Bułganina do D. Eisenhowera;
- Str. 3 — Od niedzieli do niedzieli.

## Deklaracja państw — stron Układu Warszawskiego o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej

Przedstawiciele państw-stron Układu Warszawskiego z dnia 14 maja 1955 r. — Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Republiki Czechosłowackiej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Węgierskiej Republiki Ludowej, Rumuńskiej Republiki Ludowej, Ludowej Republiki Bułgarii i Ludowej Republiki Albanii, zebrani w Pradze na posiedzeniu Doradczego Komitetu Politycznego utworzonego zgodnie z Układem Warszawskim, dokonali wymiany poglądów w sprawie sytuacji międzynarodowej i bezpieczeństwa w Europie.

W wyniku tego wyrażają oni całkowitą jedynomyślność w ocenie zarówno całością sytuacji międzynarodowej, jak i sytuacji, która się wytworzyła w Europie. Są oni również jednomyślni co do środków niezbędnych dla dalszego osłabienia napięcia międzynarodowego, uregulowania nie rozwiązanych problemów międzynarodowych, utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa w Europie.

Głębokie dążenie narodów do pokoju doprowadziło już do istotnych zmian w sytuacji międzynarodowej, do pewnego złagodzenia napięcia w stosunkach między państwami. Ujawniły się nowe, nie wykorzystane jeszcze możliwości polepszenia stosunków między państwami i wzmocnienia współpracy międzynarodowej, niezależnie od różnic w ustroju społecznym państw. Metoda rozwiązywania rozbieżności i sporów między państwami nie w drodze stosowania siły lub groźby jej użycia, lecz w drodze rokowań z uwzględnieniem wzajemnych interesów stron — okazała się słuszną. Właśnie dlatego spotkanie czołowych mężów stanu, które się odbyło w ostatnim okresie, a szczególnie konferencja genewska szefów rządów czterech mocarstw, miały wielkie pozytywne znaczenie dla uzdrowienia całości sytuacji międzynarodowej, dla zmniejszenia niebezpieczeństwa nowej wojny.

Rozwój stosunków między państwami w ciągu ostatnich lat wykazuje, że polityka montowania agresywnych bloków wojskowych, wymierzonych przeciwko miłującym pokój państwom, w rodzaju bloku północnoatlantyckiego, bloku bagdadzkiego, wojskowego bloku w południowo-wschodniej Azji (SEATO), nie tylko nie może sprzyjać uregulowaniu rozbieżności między państwami, lecz przeciwnie, wymaga je, prowadzi do jeszcze większego zaostrzenia stosunków

między krajami. Wynikiem takiej polityki jest wyścig zbrojeń na niespotykaną skalę, szczególnie w dziedzinie broni masowej zagłady — broni atomowej, wodorowej, rakietowej i innej. Doprowadził on już do tego, że na produkcję broni wodorowej i atomowej, techniki rakietowej, samolotów, okrętów wojennych, czołgów, artylerii i broni innych rodzajów, wydatkuje się ogromne i wciąż wzrastające środki materialne państw. Wszystko to niewątpliwie zwiększa niebezpieczeństwo nowej wojny, która przyniosłaby ludzkości niezliczone ofiary i cierpienia.

Równocześnie dla wielu państw, które pod naciskiem z zewnątrz wciągają się, nie przebiegając w środkach, do wymienionych bloków wojskowych, udział w nich oznacza bezpośrednie zagrożenie ich niezawisłości narodowej, groźbę wciągnięcia ich w konflikty o obce im interesy, jak również groźbę przywrócenia niewoli kolonialnej w stosunku do tych narodów, które w wytrwałej walce zrzuciły z siebie jarzmo kolonialne i uzyskały możliwość niepodległego rozwoju.

Nie jest przypadkiem, że polityka tworzenia agresywnych bloków wojskowych oraz wzmaganie wyścigu zbrojeń, spotyka się z potępieniem ze strony coraz szerszego kręgu państw. Coraz większe oparcie znajduje dążenie do zbiorowych wysiłków państw w walce o pokój, do współpracy międzynarodowej na podstawie wzajemnego poszanowania integralności terytorialnej i suwerenności, nieagresji, nieingerencji w sprawy wewnętrzne państw, równouprawnienia i wzajemnych korzyści, pokojowego współistnienia. Temu celowi odpowiadają również dążenia szeregu państw do prowadzenia polityki nieuczestniczenia w agresywnych blokach wojskowych, do prowadzenia polityki neutralności.

Państwa-strony Układu Warszawskiego wzięły takie dążenia w przekonaniu, że poparcie tych dążeń wzmacnia siły pokoju i osłabia siły wojny.

Wyrażają one sympatię dla narodów Azji i Afryki, które bronią swych słusznym praw do niezawisłego rozwoju narodowego, państwa-strony Układu Warszawskiego wyrażają całkowite poparcie dla uchwał konferencji krajów Azji i Afryki w Bandungu, której uczestnicy dali wyraz swej zdecyd-

*Coś dalszy nastąpi.*

### Mimo trwających sztormów rybacy koszalińskiego wybrzeża wykonali już plany miesięczne

Trwające przez kilkanaście dni silne sztormy na Bałtyku unieemożliwiły naszym rybakom prowadzenie połowów. W Kołobrzegu z powodu sztormu stracono 236 dni połowowych. Podobna sytuacja była w pozostałych basenach.

Mimo takich trudności rybacy nie zalamali się i 26 bm., kiedy morze uspokoiło się, wyszli na połowy. Dzięki wykorzystaniu wszystkich możliwości i łowieniu nawet w nocy, wszystkie trzy bazy wykonały już swoje miesięczne plany. W dniu wczorajszym pomimo póżniejszego pogody większość kutrów przebywała na łowiskach.

### Życzymy owoceń pracy koszalińskiej orkiestrze symfonicznej

Wczoraj odbyło się w Koszalinie w świetlicy WZSP pierwsze organizacyjne zebranie i próba nowopowstałej orkiestry symfonicznej.

Orkiestrę organizuje Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy przy czynnym współudziale Wydziału Kultury Prezydium WRN. Dyrygentem jest Franciszek Mucha.

Zespół ten w pełnym składzie będzie liczył 35 osób — muzyków z terenu Koszalin, Słupska, Sławna, Białogardu i Złotowa.

Pierwszy występ orkiestry przewidziany jest na dzień 1 maja w czasie wojewódzkiej akademii.

### Skutki huraganu

### Poważne szkody w lasach województwa koszalińskiego

Według dotychczasowych danych ostatni huragan spowodował w lasach naszego województwa poważne straty, sięgające 100 tys. m<sup>3</sup> drewna. Szczególnie ucierpiały drzewostany świerkowe i częściowo sosnowe, w północnych rejonach lasów państwowych a mianowicie: w Koszalin, Sławnie, Sławskim i Słupskim. Służba leśna, dotkniętych wicherem nadleśnictw, przystąpiła do wywózki obalonego drewna.

J. M.



# Z obrad Doradczego Komitetu Politycznego

## Deklaracja państw — stron Układu Warszawskiego

**Dokładanie ręki**

wanej woli obrony pokoju i postępu, potępił system kolonialny, któremu nowy, drugoczący cios zadało zwycięstwo wielkiego narodu chińskiego oraz utworzenie Chińskiej Republiki Ludowej, będącej dziś jedną z potężnych twierdz pokoju, na całym świecie. Podkreślają one przy tym wybitną rolę, jaką na konferencji tej odegrały państwa takie, jak Indie, Indonezja, Burma, Egipt i inne. Oświadczają one gotowość współdziałania w realizacji uchwał konferencji w Bandungu, w tym również w dziedzinie współpracy gospodarczej i kulturalnej, na podstawie wzajemnych korzyści — bez narzucania jakichkolwiek warunków politycznych, wojskowych lub innych.

Państwa-strony Układu Warszawskiego przywiązują szczególne znaczenie, rzecz jasna, do sytuacji w Europie oraz do tych środków, które są niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa europejskiego. W sytuacji, gdy Europa jest połączona na przeciwnym biegunie państw-uczestników, gdy wyścig zbrojeń państw-uczestników bloku północno-atlantycznego nabiera coraz większego rozmachu, gdy intensywnie przeprowadzana jest remilitaryzacja Niemiec zachodnich włączonych do tego bloku — narody europejskie wykazują zrozumiałą troskę o losy pokoju w Europie. Uświadamiają one sobie całe niebezpieczeństwo, jakie niesie ze sobą zwiększanie sił zbrojnych — armii, lotnictwa, zapasów broni atomowej i wodoroowej. Zdają one sobie również sprawę z tego, że istnienie nadal takiej sytuacji w Europie, będzie jeszcze bardziej zwiększało ciężar wydatków wojskowych, które ponoszą narody w związku z wyścigiem zbrojeń.

Właśnie świadomością niebezpieczeństwa kryjącego się w polityce montowania agresywnych bloków wojskowych i w wyścigu zbrojeń można wytłumaczyć fakt, że naród francuski podczas ostatnich wyborów do parlamentu, wyraził poparcie dla tych sił, które występują na rzecz współpracy międzynarodowej, uregulowania nie rozwiązanych problemów w drodze pokojowej, na rzecz zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie i na całym świecie.

Związek Radziecki, Polska, Czechosłowacja, Niemiecka Republika Demokratyczna, Węgry, Rumunia, Bułgaria i Albania oświadczają swoją gotowość współpracy ze wszystkimi innymi państwami w realizacji środków zmierzających do umocnienia bezpieczeństwa europejskiego oraz do usunięcia groźby nowej wojny w Europie. Są one całkowicie zdecydowane realizować nadal politykę pokoju i wszechstronnej współpracy pokojowej między wszystkimi państwami, wielkimi i małymi. Dążenie to opiera się na głębokim przekonaniu, że nowa wojna przyniosłaby narodom kolosalne ofiary, spustoszenie obszarów przede wszystkim tych państw, które stałyby się polem walki. Dążenie to wynika również z potrzeb wewnętrznych rozwoju i charakteru tych państw, których narody pracują nad urzeczywistnieniem wielkich planów rozwoju gospodarczego i kulturalnego, podniesienia dobrobytu ludności, wszechstronnego rozwoju gospodarki i kultury, umożliwiającego oddanie w służbę ludzkości najnowszych osiągnięć nauki i techniki.

W przeciwieństwie do tego dążenia pokojowych państw zmierzających do utrwalenia bezpieczeństwa w Europie, pewne koła mocarstw zachodnich obawiają się osłabienia napięcia międzynarodowego i rozszerzenia współpracy między państwami. Koła te wyraźnie dążą do utrzymania psychozy wojennej, do kontynuowania „zimnej wojny” sądząc, że tylko tą drogą potrafią powstrzymać przed rozpadem utworzone przez siebie ugrupowania wojskowe w Europie — i nie tylko w Europie — i podtrzymać wyścig zbrojeń, zapewniając wzrost i tak już wysokich zysków monopolu kapitalistycznych.

Agresywne koła tych państw swoimi szeroko reklamowanymi programami wojennymi oraz podlegającymi oświadczeniami usiłują równocześnie zastraszyć milujące pokój państwa, zmusić je do podmiernych wydatków wojskowych, do ograniczenia pokojowego budownictwa gospodarczego i kulturalnego. Obawiają się one wzmocnienia sił pokoju, boją się wzrostu dobrobytu narodów milujących pokój państw.

Tym wszystkim wytłumaczyć można fakt, że mocarstwa zachodnie wnoszą jedną przeszkodę po drugiej na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego, uchylają się od rozwiązania problemu zmniejszenia zbrojeń i zakazu broni atomowej, zaprzestania wyścigu zbrojeń.

Narody naszych krajów ufne w swe siły, natchnione wielkimi zwycięstwami w dziele budownictwa socjalizmu, nie pozwolą się zastraszyć lub oszukać. W oparciu o nieugiętą wolę pokoju, ożywiającą wszystkie narody świata, o swą zjednoczoną i wzrastającą potęgę, będą one również nadal prowadzić swą pokojową

twórczą politykę, czynnie współdziałając w dziele utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Pokojowe warunki rozwoju narodów europejskich mogą być najlepiej zapewnione przez utworzenie systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, który by zastąpił istniejące w Europie ugrupowania wojskowe. Pragnąc ułatwić możliwość utworzenia skutecznego systemu bezpieczeństwa europejskiego, państwa — strony Układu Warszawskiego wyrażają równocześnie gotowość rozpatrzenia wspólnie z innymi zainteresowanymi państwami wniosków, które by odpowiadały temu zadaniu.

Takiemu celowi mogłoby służyć zawarcie odpowiedniego porozumienia, początkowo między częścią państw europejskich, włączając ZSRR, W. Brytanię, Francję oraz Stany Zjednoczone, jak również ustanowienie w Europie strefy, w której liczebność i rozmieszczenie sił zbrojnych byłoby określone przez specjalne porozumienie między zainteresowanymi państwami. W związku z tym mogłoby być rozpatrzone również odpowiednie wnioski, które były wysunięte na konferencji genewskiej szefów rządów czterech mocarstw przez rząd W. Brytanii.

Na szczególną uwagę zasługuje sprawa ustanowienia w Europie wspomnianej specjalnej strefy ograniczenia i kontroli zbrojeń, która by włączyła obie części Niemiec, tak również osiągnięcie w tej mierze odpowiedniego porozumienia między państwami. Takie porozumienie mogłoby przewidywać wycofanie z obu części Niemiec obcych wojsk lub ograniczenie ich liczebności, jak również ograniczenie kontyngentów zbrojnych Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej, z tym, że ustanowiona zostanie niezbędna kontrola nad przestrzeganiem odpowiedniego porozumienia. Takie porozumienie stanowiłoby poważny krok w kierunku dalszego rozładowania napięcia w Europie. Stworzyłoby ono bardziej sprzyjające warunki również dla rozwiązania problemu niemieckiego zgodnie z wymogami zapewnienia bezpieczeństwa europejskiego.

Prowadząc wyścig zbrojeń państwa — uczestnicy bloku północno-atlantycznego wypowiedziały się w grudniu ub. roku za uzbrojeniem swoich armii w broń atomową oraz za zwiększenie o 1/3 lotnictwa wojskowego tego ugrupowania w Europie. Nie można nie widzieć, że taki krok zmierza do zaostrzenia sytuacji w Europie, do dalszego wyścigu zbrojeń, do jeszcze większego rozbudowania budżetów wojskowych. Wszystko to czyni się nie zważając na to, że milujące pokój kraje europejskie już przeprowadziły szereg posunięć w dziedzinie ograniczenia swoich sił zbrojnych i budżetów wojskowych.

Ponieważ wymieniona uchwała bloku północno-atlantycznego jest sprzeczna z żądaniami państw, by położyć kres wyścigowi zbrojeń i zlikwidować groźbę wojny atomowej, państwa — strony Układu Warszawskiego zdecydowanie potępiają ten krok jako nie dający się pogodzić z interesami bezpieczeństwa europejskiego. Proponują one, aby aż do osiągnięcia porozumienia w sprawie zakazu broni atomowej uzgodniono między zainteresowanymi państwami, że siły zbrojne rozlokowane na obszarze Niemiec, w tym siły zbrojne Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej, nie będą posiadały w swoim uzbrojeniu broni atomowej. Takie porozumienie stałoby się krokiem naprzód w dziele osłabienia napięcia w Europie i odpowiadałoby również interesom narodu niemieckiego.

Wymiana poglądów między człowiekami meżami stanu czterech mocarstw, która odbyła się w Genewie w lipcu i październiku ub. roku, wykazała dążenie stron do tego, aby istniejące między nimi rozbieżności były rozwiązywane za pomocą środków pokojowych, w drodze rokowań. W związku z tym duże znaczenie miałyby przyjęcie przez państwa — strony Układu Warszawskiego z jednej strony oraz układu północno-atlantycznego z drugiej strony zobowiązań rozstrzygnięcia wyłaniających się między nimi sporów i rozbieżności jedynie środkami pokojowymi.

Państwa — strony Układu Warszawskiego stoją na stanowisku, że ustanowienie dobrych stosunków i uregulowanie spornych zagadnień między poszczególnymi krajami, niezależnie od ich ewentualnej przynależności obecnie do tych lub innych ugrupowań wojskowych, miałyby doniosłe znaczenie dla utrwalenia pokoju. Dotyczy to szczególnie państw sąsiadujących ze sobą. W związku z tym wielkie znaczenie miałyby ustanowienie dobrosąsiedzkich stosunków, w szczególności między Związkiem Radzieckim, Turcją, Bułgarią, Grecją, Albanią, Włochami, Czechosłowacją, Niemiecką Republiką Federalną. Duże znaczenie miałyby również ustanowienie normalnych stosunków przez państwa, między którymi dotychczas one nie istnieją.

Dopóki nie zostanie osiągnięte porozumienie w sprawie utworzenia skutecznego systemu bezpieczeństwa w Europie, poważnym wkładem w dzieło umocnienia takiego bezpieczeństwa i stworzenia niezbędnego zaufania między

państwami europejskimi byłoby zawarcie między odnośnymi krajami układów o nieagresji z przyjęciem zobowiązań rozstrzygnięcia spraw spornych wyłącznie za pomocą środków pokojowych.

Rządy Związku Radzieckiego, Polski, Czechosłowacji, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Węgry, Rumunii, Bułgarii i Albanii oświadczają, że zdecydowane są poświęcić swe wysiłki szlachetnej sprawie utrwalenia pokoju między narodami. Wyrażają one gotowość rozpatrzenia wspólnie z innymi zainteresowanymi państwami niecierpliwych zwłoki zagadnień bezpieczeństwa europejskiego, jak również innych nie rozwiązanych zagadnień międzynarodowych, w tym również spraw środków, mających na celu zaniechanie wyścigu zbrojeń i

wybawienie ludzkości od groźby wojny atomowej. Jednocześnie będą one nadal przejawiać niezbędną troskę o zapewnienie swego bezpieczeństwa oraz zdecydowane są uczynić wszystko, by zabezpieczyć pokojowy trud swych obywateli, by zapewnić warunki pokojowego rozwoju i rozkwitu swych narodów.

(—) M. SHEHU  
(—) R. DAMJANOW  
(—) A. HEGEDUES  
(—) W. ULBRICHT  
(—) J. CYRANKIEWICZ  
(—) S. CHIVU  
(—) W. MOŁOTOW  
(—) A. CEPICKA

PRAGA, 28 STYCZNIA 1956 r.

## Przemówienie W. M. Mołotowa

PRAGA. Na posiedzeniu Doradczego Komitetu Politycznego Państw — stron Układu Warszawskiego pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Mołotow wygłosił następujące przemówienie:

**Towarzyszu przewodniczący, towarzysze delegaci!**

Układ o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej zawarty między naszymi państwami w Warszawie w maju ubiegłego roku przewiduje odbywanie konsultacji między uczestnikami układu odnośnie wszystkich ważnych spraw międzynarodowych, dotyczących ich wspólnych interesów. W tym celu, jak również dla rozpatrzenia niektórych innych problemów i przedsięwzięć wynikających z realizacji układu, została właśnie zwołana obecna sesja Doradczego Komitetu Politycznego.

Wszystkie nasze państwa — uczestnicy Układu Warszawskiego, kierując się interesami pokoju i bezpieczeństwa, dołożyły niemało starań, by doprowadzić do uzdrowienia sytuacji między narodowej i umocnienia zaufania między państwami wbrew przeciwdziałaniu ze strony agresywnych sił imperialistycznych i ich polityce montowania bloków militarnych.

Ogromną rolę w dziele złagodzenia napięcia międzynarodowego odegrała Chińska Republika Ludowa, której autorytet międzynarodowy coraz bardziej rośnie. Decydujące znaczenie miał przy tym fakt, że wielki naród chiński wkroczył niezależnie na drogę przeobrażeń socjalistycznych. Niemały wkład do rozwoju współpracy pokojowej wniosły również inne milujące pokój państwa, a zwłaszcza takie wielkie mocarstwo Azji, jak Indie.

Konferencja szefów rządów czterech mocarstw, która odbyła się w lipcu ubiegłego roku w Genewie, potwierdziła, że współpraca między państwami o różnych ustrojach społecznych jest sprawą realną, jeśli opiera się na wzajemnym uwzględnianiu interesów i prowadzi do umocnienia pokoju. „Duch Genewy” znalazł poparcie wśród szerokich warstw narodów wszystkich krajów.

Towarzysze, należy jednak zdać sobie sprawę z tego, że sukcesy sił pokojowych i pewne złagodzenie napięcia międzynarodowego nie powinny osłabiać naszej czujności. Nie można uważać, że nie ma już niebezpieczeństwa nowej wojny.

Nie należy zapominać o istnieniu awanturniczych dążeń imperialistycznych kół agresywnych, wśród których wzmógł się ostatnio lek przed złagodzeniem napięcia międzynarodowego i przed współpracą między państwami.

Jak wiadomo, jeszcze w

końcu 1954 roku rada NATO opowiedziała się za przygotowaniem wojny atomowej. Nie poprzestano na tym. W grudniu ub. roku blok północno-atlantyczny wypowiedział się za wyposażeniem armii NATO w broń atomową, za zwiększeniem sił lotniczych NATO w Europie za chodniej o jedną trzecią, za przyspieszeniem remilitaryzacji Niemiec zachodnich. Zwraca przy tym uwagę fakt, że w forsowaniu remilitaryzacji Niemiec zachodnich szczególną niecierpliwosć wykazują pewne koła USA.

Niebezpieczeństwo, które wynika z agresywnych bloków militarnych i wskrzeszenia militarystyki niemieckiej, skłania nas, w celu podtrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, do rozpatrzenia sprawy wspólnych posunięć wynikających z Układu Warszawskiego i zmierzających do szerokiej koordynacji wysiłków w kierunku zwiększenia zdolności obronnej państw — stron Układu Warszawskiego. Przygotowując te posunięcia wychodzimy nadal z założenia, że najlepszym środkiem zapewnienia bezpieczeństwa krajów europejskich byłoby utworzenie systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie z udziałem wszystkich państw europejskich, niezależnie od różnic w ich ustroju społecznym i państwowym. Sprawa zapewnienia bezpieczeństwa europejskiego jest najpilniejszym i najbardziej żywotnym problemem dla narodów Europy.

Odrzucając propozycje radzieckie w sprawie bezpieczeństwa europejskiego, koła rządzące mocarstw zachodnich dążą do tego, by włączyć do swych ugrupowań militarnych nie tylko Niemcy zachodnie, lecz również Niemcy wschodnie. Rozumie się, że takie plany nie mają szans realizacji, gdyż nie mają one nic wspólnego ani z bezpieczeństwem europejskim, ani ze zjednoczeniem Niemiec jako państwa pokojowego i demokratycznego. Czas zrozumieć oczywisty fakt, że w Niemczech istnieją dwa państwa. Zjednoczenie Niemiec jest możliwe tylko na podstawie porozumienia między obi państwami niemieckimi. Propozycja rządu NRD w sprawie powołania Rady Ogólnoniemieckiej odpowiada temu celowi i cieszy się całkowitym poparciem rządu radzieckiego.

Niemiecka Republika Demokratyczna wspólnie z siłami demokratycznymi całego narodu niemieckiego stanowi bastion pokoju, demokracji i postępu w Niemczech. Umocnienie jej i obrona przed ewentualną agresją leży w interesie zarówno narodu niemieckiego, jak i wszystkich milujących pokój narodów Europy. Rozumie się, że w związku z utworzeniem armii zachodnio-niemieckiej i włączeniem Niemiec zachodnich do bloków agresywnych, NRD podejmuje nowe kroki w celu zapewnienia

swego bezpieczeństwa. Właśnie w związku z tym powzięto niedawno w NRD decyzję o utworzeniu Narodowej Armii Ludowej. My wszyscy z całkowitą jednoznacznością stwierdzamy, że konieczne było podjęcie takiej decyzji.

Związek Radziecki, podobnie jak wszystkie państwa dążące do utrzymania i umocnienia pokoju, prowadzi nieustanną walkę o redukcję zbrojeń i zakaz broni atomowej. Bronimy konsekwentnie leninowskiej zasady pokojowego współistnienia między wszystkimi krajami. Narody wiedzą, że nasze rządy nie poprowadzą ich na skraj przepaści, że nie będą narządzać obłudnie swych krajów na niebezpieczeństwo wojny. Nasze zadanie polega na tym, by przyczynić się do utrwalenia pokoju i złagodzenia napięcia międzynarodowego, by troszczyć się o stworzenie bezpieczeństwa zbiorowego dla narodów Europy i całego świata.

Narody naszych krajów ufne w swe siły, natchnione wielkimi zwycięstwami w budownictwie socjalizmu, nie dadzą się zastraszyć. Opierając się na niezwykłym dążeniu wszystkich narodów do pokoju, na swej zjednoczonej i rosnącej potęgę i na swej wartości, realizują one zdecydowanie swą pokojową, twórczą politykę.

Dobrym dowodem tego jest szósty plan pięcioletni Związku Radzieckiego. Świadczą o nie spotykanym dotychczas wzroście sił materialnych i duchowych narodu radzieckiego. O tym samym świadczą plany gospodarcze innych państw, których narody zajęte są budową nowego społeczeństwa. Realizacja tych planów stanie się niewątpliwie nowym potężnym czynnikiem w walce o umocnienie pokoju na całym świecie.

Równocześnie narody naszych krajów są świadome tego, że utrzymanie na właściwym poziomie zdolności obronnej, gotowości społeczeństwa w pełnym uzbrojeniu i odparcia wszelkiej próby, jaką podjęłyby siły agresywne w celu naruszenia ich pokojowej pracy, jest jedną z najważniejszych i najbardziej skutecznych gwarancji zachowania i umocnienia pokoju. Zespolenie naszych wysiłków w walce o pokój i rozwój współpracy międzynarodowej sprzyjać będzie dalszemu umocnieniu sił pokoju na całym świecie. Jednocześnie przyczyni się to do utworzenia najbardziej korzystnych warunków realizacji naszych planów pokojowego budownictwa gospodarczego i kulturalnego, w których zawarte są szczęście i rozkwit naszych narodów i które umacniają bezpieczeństwo narodów wszystkich krajów.



# Zawarcie układu o przyjaźni i współpracy sprzyjałoby poprawie stosunków radziecko-amerykańskich

### Pismo N. A. Bułganina do D. Eisenhowera

MOSKWA. W dniu 25 stycznia ambasador nadzwyczajny i pełnomocny ZSRR w USA G. N. Zarubin odwiedził prezydenta Stanów Zjednoczonych Dwighta Eisenhowera i wręczył mu pismo przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich N. A. Bułganina. W piśmie tym m. in. czytamy:

Szanowny Panie Prezydencie.

W głębokim przekonaniu, że podziela Pan moją troskę o obecny stan stosunków między naszymi krajami, pragnąłbym podzielić się z Panem swymi uwagami na temat możliwych sposobów poprawy tych stosunków.

Oczywiście zgodzi się Pan ze mną, że sytuacja międzynarodowa, która ukształtowała się obecnie, wymaga od wszystkich państw, a zwłaszcza od wielkich mocarstw, podjęcia kroków mogących przyczynić się do dalszego osłabienia napięcia międzynarodowego, utrwalenia zaufania i współpracy między państwami. Odpowiadałoby to zarliwemu pragnieniu narodów, by żyć w pokoju i spokoju, by zasoby materialne i energię poświęcić twórczej pracy, rozwojowi kulturalnemu i rozkwitowi.

Nie ulega wątpliwości, że dla dalszego złagodzenia napięcia międzynarodowego szczególne znaczenie ma kwestia stosunków między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi.

Powstaje w związku z tym sprawa konieczności podjęcia kroków zmierzających do istotnej poprawy stosunków między Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich a Stanami Zjednoczonymi. Taka poprawa stosunków radziecko-amerykańskich byłaby poważnym wkładem do uzdrowienia całej sytuacji międzynarodowej, do utrzymania i utrwalenia pokoju powszechnego.

Historia stosunków między naszymi krajami świadczy dobitnie, że ich przyjazna współpraca oparta na dążeniu do wzajemnego zrozumienia, wzajemnego poszanowania suwerenności, a następnie również oparta na wspólnej walce przeciwko siłom agresji, odpowiada naj

wyższym interesom narodów obu krajów.

Nie można uważać za rzecz przypadku, iż z wyjątkiem okresu obecnej interwencji przeciwko młodej republice radzieckiej, narody naszych państw nigdy nie walczyły przeciwko sobie, nie było i nie ma między nimi żadnych rozbieżności nie do pogodzenia, nie ma granic lub terytoriów, które mogłyby się stać przedmiotem sporu czy konfliktu.

Samo życie potwierdziło, że u podstaw współpracy między ZSRR i USA znajdowały się nie przypadkowe i przejściowe motywy, lecz żywotne i trwałe interesy. Znalazło to dobitny wyraz przede wszystkim w tym, że nasze kraje były sojusznikami w czasie obu wojen światowych.

Pan jako jeden z wybitnych przywódców wojskowych koalicji antyhitlerowskiej, wie szczególnie dobrze, iż współpraca bojowa między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi w czasie drugiej wojny światowej odegrała niezwykle ważną rolę w rozgromieniu wspólnego wroga — agresorów faszystowskich. Scemen towarzyszy krwią najlepszych synów narodów obu krajów sojusz bojowy, w którym brały również udział W. Brytania, Francja, Chiny, Polska, Jugosławia, Czechosłowacja, Norwegia, Grecja i inne kraje koalicji walczącej o wolność narodów — chlubnie wytrzymała wszystkie próby wojny narzuconej naszym narodom przez siły agresji na zachodzie i na wschodzie.

Ubolewania godny jest fakt, że w okresie powojennym stosunki przyjaźni i współpracy między ZSRR a Stanami Zjednoczonymi zostały zakłócone. Pogorszenie się stosunków między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi — niezależnie od przyczyn tego pogorszenia — jest sprzeczne z interesami zarówno narodu radzieckiego, jak i narodu amerykańskiego i wpływa ujemnie na całą sytuację międzynarodową.

Pewien jestem, że Pan podziela moje przekonanie, iż różnice ustrojów społecznych Stanów Zjednoczonych i ZSRR nie powinny przeszkadzać naszym krajom w utrzymywaniu stosunków politycznych, gospodarczych i

kulturalnych, w których są zainteresowane nasze narody.

Nie można oczywiście nie brać pod uwagę faktu, że w latach, związanych z okresem „zimnej wojny“ między ZSRR a Stanami Zjednoczonymi powstały poważne rozbieżności co do różnych problemów międzynarodowych dotyczących rozbrojenia, zapewnienia bezpieczeństwa w Europie, problemu Niemiec, jak również niektórych problemów Dalekiego Wschodu; doniosłe znaczenie tych problemów jest zrozumiałe. Jak wykazała ostatnia konferencja ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw w Genewie, nawet gdy zaistniało zbliżenie stanowisk stron co do poszczególnych omawianych zagadnień, wyłoniły się poważne rozbieżności i trzeba będzie dalszych wysiłków oraz czasu, aby osiągnąć niezbędne porozumienie dla rozwiązania wymienionych problemów.

Jednakże zachowanie obojętnego stanu rzeczy w stosunkach radziecko-amerykańskich nie może sprzyjać uregulowaniu nierozwiązanych problemów na zasadach równouprawnienia. Natomiast poprawa stosunków radziecko-amerykańskich, która odpowiadałaby dążeniom do rozwoju przyjaznych stosunków między naszymi krajami, mogłaby stworzyć nową atmosferę międzynarodową sprzyjającą rozwiązaniu spornych zagadnień w drodze rokowań na możliwych do przyjęcia dla obu stron zasadach.

Jestem szczerze przekonany, że poprawa stosunków radziecko-amerykańskich jest kwestią pilną i niezbędną.

Moim zdaniem, celowi temu mogłoby służyć zawarcie między naszymi krajami układu o przyjaźni i współpracy.

Układ taki mógłby przewidywać, że strony będą

rozwicka i umacniać w duchu szczerzej współpracy i zrozumienia wzajemnego przyjazne stosunki między narodami ZSRR i Stanów Zjednoczonych na zasadach równouprawnienia, wzajemnego poszanowania suwerenności państwowej i nieingerencji w sprawy wewnętrzne oraz rozwiązywać wszystkie swoje spory międzynarodowe zgodnie z postanowieniami Kartv NZ — tylko środkami pokojowymi.

Układ mógłby również przewidywać zgodę stron na współdziałanie w rozwoju i zacieśnieniu między ZSRR a USA współpracy ekonomicznej, kulturalnej i naukowej, współpracy opartej na zasadach korzyści wzajemnych i równouprawnienia.

Ja i moi koledzy uważamy, że zawarcie takiego układu między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi byłoby ważnym wkładem do rozwoju stosunków radziecko-amerykańskich, a je

dnocześnie byłoby akcją o ogromnym znaczeniu międzynarodowym.

Jestem głęboko przekonany, że propozycja w sprawie zawarcia układu o przyjaźni i współpracy między ZSRR i USA, zmierzająca do polepszenia stosunków radziecko-amerykańskich zgodnie z wymogami utrwalenia pokoju oraz do dalszego osłabienia napięcia międzynarodowego, spotka się z przychylnym stosunkiem z Pańskiej strony oraz wzbudzi pozytywny odzew w narodzie radzieckim i amerykańskim, jak również w narodach innych krajów.

Proponowany przeze mnie układ wyobrażam sobie w formie załączonego projektu.

Liczę na rychłe otrzymanie od Pana uwag w poruszony przeze mnie sprawie

Ze szczerym poważaniem

N. BULGANIN

## Projekt układu o przyjaźni i współpracy między Związkiem Radzieckim i USA

Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i prezydent Stanów Zjednoczonych, ozywieni dążeniem do dalszego osłabienia napięcia międzynarodowego i ustanowienia zaufania między państwami oraz działając w interesie utrzymania pokoju światowego i bezpieczeństwa,

pragnąc zacieśnić przyjaźń między narodami Związku Radzieckiego i Stanów Zjednoczonych,

przekonani, że zacieśnienie przyjaźni i współpracy między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi w oparciu o zasady równouprawnienia, wzajemnego poszanowania suwerenności państwowej i wzajemnej nieingerencji w sprawy wewnętrzne odpowiada żywotnym interesom obu krajów,

potwierdzając swą wiarę w cele i zasady Kartv NZ i swe dążenie do współpracy i współzycia w warunkach pokojowych z wszystkimi narodami i wszystkimi rządami,

postanowili zawrzeć niniejszy układ o przyjaźni i współpracy i mianowali jako pełnomocników:

Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich

prezydenta Stanów Zjednoczonych którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w należytej formie uzgodnili co następuje:

### Artykuł 1.

Układające się strony będą rozszerzały i umacniały w duchu szczerzej współpracy i wzajemnego zrozumienia przyjazne stosunki między narodami Związku Radzieckiego i Stanów Zjednoczonych na zasadach równouprawnienia, wzajemnego poszanowania suwerenności państwowej i nieingerencji w sprawy wewnętrzne.

### Artykuł 2.

Układające się strony umowy się, że zgodnie z postanowieniami Kartv Narodów Zjednoczonych, będą rozwiązywały wszystkie swe spory międzynarodowe tylko środkami pokojowymi.

### Artykuł 3.

Układające się strony będą przyczyniały się do rozwoju i umacniania między obu państwami współpracy gospodarczej, kulturalnej i naukowej, opartej na zasadzie wzajemnych korzyści i równouprawnienia.

Układające się strony mogą zawrzeć odpowiednie porozumienia, które będą rozwinięciem niniejszego artykułu.

### Artykuł 4.

Niniejszy układ wymaga ratyfikacji. Wejście on w życie z chwilą wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w . . . . . w terminie możliwie jak najkrótszym.

Układ będzie obowiązywał w ciągu 20 lat od dnia wejścia w życie. Po upływie wymienionego terminu każda z układających się stron będzie miała prawo wypowiedzieć układ. Wypowiedzenie to nabierze mocy po upływie roku od dnia jego dokonania.

Na dowód czego pełnomocnicy podpisali niniejszy układ i zaopatrzyli go swymi pieczęciami.

Sporządzono w . . . . . dnia . . . . . 1956 r. w dwóch egzemplarzach w językach rosyjskim i angielskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia  
Prezydium Rady Najwyższej  
ZSRR

Z upoważnienia  
Prezydenta Stanów  
Zjednoczonych

### Z ostatniej chwili

WASZYNGTON. Podano oficjalnie do wiadomości, że w dniu 28 stycznia prezydent Eisenhower przekazał przewod

niczącemu Rady Ministrów ZSRR N. A. Bułganinowi odpowiedź na jego pismo.

## Z redakcyjnej poczty

### Plotka musi ustąpić wobec faktów

Ob. Aleksander Mindyk ze Stupska znalazł się w krytycznym położeniu. Warunki nie pozwoliły mu zająć się wychowaniem syna. Zwrócił się o pomoc do wydziału oświaty, skąd otrzymał skierowanie do Pogotowia Opiekunczego w Koszalinie. I tu ob. Mindyk poważnie zastanawiał się, czy oddać tam dziecko czy nie oddać? Skąd te wątpliwości? — zapytały czytelnicy. — Odpowiedz nam na to jego list, który ponizej drukujemy: „Kiedy otrzymałem skierowanie do Pogotowia Opiekunczego w Koszalinie, ludzie zaczęli mi opowiadać, jak to tam jest rzekomo źle, że państwo chce zrobić wszystkie dzieci komunistami, że w takich domach o dzieci nie dbają. Po drodze do Pogotowia mówiono mi również, że jest tam źle! Tak to nierzadko różnego rodzaju „pocieszyciele zmartwionych“ opadają życie niedługo mu człowiekowi. Ob. Mindyka przekonały jednak fakty. Oto co pisze dalej: „Gdy wazedłem do Pogotowia, budynek spodobał się mi, we-

wnątrz wysłany jest dywanami. Kierowniczka Pogotowia Jadwiga Ragier bardzo szybko załatwiła wszelkie formalności związane z przyjęciem syna. Po chwili wzięła synka za rączkę i zaprowadziła go do stołówek. Poszedłem z nim. Dostałem tam chleb z masłem i białą kawę. Potem zabrano mi bieliznę i ubranie dziecka, a po godzinie przyprowadzono je umyte i ubrane aż miło było popatrzeć. „Foneważ działa się to w poludnie, byłem też świadkiem jak dzieci jady obiady. Jedzenie było dobre i smaczne. „Ja dziękuję Polsce Ludowej za troskę nad dziećmi. Chcę powiedzieć ob. Redaktorowi, że jednak plotkarzy mamy jeszcze niemięli i zbyt wielu ludzi wierzy jeszcze bzdurom przez nich wysypanym z palca! Najlepiej przekonują fakty. Nie ma takiej plotki, która by w końcu nie musiała ustąpić wobec faktów naszych osiągnięć socjalno-kulturalnych.

Ubiegła niedziela należała do naszych najmłodszych. Nic to, że śnieg niósł się kurzawą po ulicach, wiskłał się chłodem za kołnierze. Zdrowe, roześmiane dziewczynki i chłopaki sprawnymi szeregami maszerowali w takt piosenki na miejsca zbiorek — dziedzińce szkolne, świetlice i domy harcerskie.

Uroczyste, z powagą — na jaką tylko stać najmłodszych — wysłuchali tekstu nowego przyrzeczenia i prawa harcerskiego.

Byłem świadkiem takiej uroczystości i wierzę mi, mimowoli uniosłem rękę — jako, że jestem byłym wojskowym — do salutu. Zreflektowałem się dopiero wtedy, kiedy jeden z tych harcerzyków zwrócił mi z szelmowskim uśmiechem uwagę, że... do pustej głowy się nie salutuje.

Widocznie przeczuł mały dowcipniś, iż mam zamiar się strasznie obrazić, gdyż w chwilę potem obdarował mnie uroczym uśmiechem i czerwoną harcerską chustą. Przyjaźń nasza była więc przypieczą towana.

Bawiliśmy się później doskonale. A był kuliś saneczkowy, były tańce, piosenki i co tam jeszcze chcicie.

I jestem pewien, że nawet autorzy tak bardzo poważnego apelu, nawołującego harcerzy w aż nadto zasadniczych zwrotach do uczczenia swego dnia, zadowoleni są z tak radosnego, pełnego humoru i dziecięcej beztroski nastroju, jaki panował w tę ubiegłą niedzielę wśród dzieci.

Bardzo mi się natomiast podobało — skoro już mowa o apelach — wezwanie młodzieży starszej — ZMP-owców z Ustawa do swych kolegów. W prostych, nienapuszonych słowach apelują, by iść za ich przykładem, by młodzież wiejska podobnie jak oni wstępowała na statutowych członków spółdzielni produkcyjnych.

Szczególne uznanie i poparcie naszej młodzieży znalazł fragment wezwania skierowany do zarządów spółdzielni, mówiący o konieczności udzielania młodym spółdzielcom okresowych zaliczek za ich pracę.

No cóż, nie ma się czemu dziwić. Młodzież chętnie pracuje i dobrze pracuje. Mamy tego liczne przykłady. Umie i chce też dobrze się zabrać, pójść do kina... A na to, jakby nie było, potrzeba parę złotych.

Niech się dobrze zastanowią nad tym ci wszyscy poważni spółdzielcy, którzy również byli kiedyś młodymi i idąc z dziewczyną do kina, czy na tańce starali się zafundować, skromnie powiedzmy chociaż lemoniada.



A piszę o tym wszystkim dlatego, że wiele otrzymuje Redakcja listów od młodzieży spółdzielczej. A w listach tych wielokrotnie skarżą się oni na niezrozumiały opór starszych w tej właśnie sprawie udzielania młodzieży zaliczek.

Tak. Nie tylko samą pracą człowiek żyje — jak niektórzy sądzą.

Jest jeszcze i inne zagadnienie, wiążące się z tą sprawą. W dalszym ciągu piszę o młodzieży i tej ze wsi i tej z miasta. Bo sytuacja i tu i tam mniej więcej tak samo się przedstawia.

Jak już powiedzieliśmy, młodzież chętnie się bawi. Chcemy oczywiście wszyscy, żeby bawiła się dobrze, żeby czas wolny od pra-

cy i nauki spędzała przede wszystkim kulturalnie.

A w jaki oto sposób niektórzy odpowiedzialni ludzie starają się młodzieży przyjąć w tym z pomocą.

A więc wykorzystując poważne fundusze — bo na te cele zawsze się one znajdują — remontują, urządzają i otwierają świetlice. Bardzo to chwalebne.

Obok świetlic oczywiście piękna czytelnia i bardzo zaopatrzona biblioteka. Tak być powinno.

I potem, kiedy ten doniosły fakt zostaje zarejestrowany, ujęty w protokoły i sprawozdania, świetlica zostaje, już bez żadnej oompy i parady, zamknięta na trzy spust. To samo czeka gdzieniegdzie czytelnia i bibliotekę. A młodzież? — Najczęściej zobaczy ją można wówczas w gospodzie.

Czy ciekawi was, Czytelnicy, gdzie tak się dzieje? Wiercie mi, że w wielu naszych PGR-ach, w wielu zakładach pracy i gromadach.

A więc — po raz drugi bodaj że piszę o tym w niedzielnej kronice — nie wystarczą w tym względzie dobre zamiary, dobre chęci, nawet poważne inwestycje. Nie wystarczą apele i wezwania nawołujące do ożywienia życia świetlicowego, do tworzenia zespołów artystycznych, skoro te apele wiszą na zamkniętych drzwiach, zza których wieje nuda i pustka.

Naprawdę, wielka szkoda, że nie wszyscy mogli brać udział w uroczystościach i zabawach harcerskich, jakie odbywały się w dniu wczorajszym...

ZENON SKARPA



## VII Zimowe Igrzyska Olimpijskie

## Hokeiści polscy przegrywają z USA

Hokejowa reprezentacja Polski, spotkała się w sobotę 28 bm. z zespołem USA. Mecz zakończył się zwycięstwem hokeistów amerykańskich — 4:0 (1:0, 0:0, 3:0). Strzelcami bramek byli: Mayasich — 2 oraz Cambell i Cleary — po 1.

Zespół polski, któremu wrócono, iż może odnieść zwycięstwo na reprezentację USA, zagwał niezwykle ambitnie i po dwóch tercjach spotkania Amerykanie prowadzili — ledwie 1:0.

Mecz rozpoczął się od ostrych ataków USA, ale obrońcy polscy oraz doskona-

## Grad rekordów na torze lodowym

Na torze lodowym na jeziorze Misurina rozegrano w sobotę pierwszą konkurencję jazdy szybkiej na lodzie — bieg na 500 m. Łyżwiarze radzieccy podkreślili tu swoją światową klasę zajmując 2 pierwsze miejsca. Złoty medal zdobył Griszyn, wyrównując własny rekord świata — 40,2 sek. Srebrny medal zdobył Gracz — 40,8, a brązowy 18-letni Norweg Gjestvang — 41,0.

Z 47 startujących łyżwiarzy 21 uzyskało czas lepszy od rekordu olimpijskiego (43,1), a 8 zawodników pobilo rekordy krajowe.

## Wyniki:

1. Griszyn (ZSRR) — 40,2 (wyrównany rek. świata). 2. Gracz (ZSRR) — 40,8. 3. Gjestvang (Norwegia) — 41,0 (rek. Norwegii). 4. Siergiejew (ZSRR) — 41,1.

## W bobslejach bez niespodzianek

Na olimpijskim torze bobslejowym w Cortinie zdecydowany triumf odniosły dwójki włoskie. Pierwsze miejsce i złoty medal zdobyła I osada Wloch — Dalla Costa, Conti, a drugie i srebrny medal — ich rodacy Mouri, Alvera. Brązowy medal zdobyła I osada Szwajcarii — Angst, Warburton.

Z dwu osad polskich lepszą stanowią Clapala, Chabela, zajmując 16 miejsce w łącznym czasie 5:45,83.

Wyniki: 1. Wloch I — łączny czas 4:12,00. 2. Wloch II — 5:31,45. 3. Szwajcaria I — 5:37,40. 4. Hiszpania — 5:57,60. 5. USA I — 5:57,66. 6. USA II — 5:40,08.

## I liga bokserska

W meczu I ligi bokserskiej szczecińska Pogoń pokonała Gdanie (Gdańsk) — 13:7.

## Hokeiści Szwecji z trudem zwyciężyli Szwajcarię

## Dwa medale biegaczek radzieckich

Bieg kobiet na 10 km zakończył się podwójnym zwycięstwem biegaczek radzieckich. Zwyciężyła mistrzyni świata Lubow Kozyrewa w czasie 38,11 min., przed swoją rodaczką Jeroszną. Trzecie miejsce zajęła Szwedka Edstroem (38,23 min.).

Z zawodniczek polskich Bukowa zajęła 16 miejsce (41,09 min.), Pęksa — 17 (41,37 min.), Krzeptowska — 18, a Helena Daniel — 24.

le w tym dniu dysponowany bramkarz Koczab, zlikwidowali kilka niebezpiecznych sytuacji. Po 4 min. przewagi Amerykanów nasi hokeiści ruszyli do kontrataku i trzykrotnie mieli okazję do umieszczenia krążka w bramce, bardzo dobrze bramkarza USA Don Rigazio, lecz niestety, w decydujących momentach Polacy gubili się. W 13 min. wypad USA kończy się zdobyciem bramki.

W II tercji Amerykanie uzyskali przewagę, ale Koczab był dla nich bardzo trudną przeszkodą. Zespół polski grał nerwowo i nie potrafił wykorzystać dwukrotnego osłabienia zespołu USA, który miał na lodowisku tylko 4 zawodników. Tercja zakończyła się bezbramkowo.

W ostatniej tercji Polacy zagraли słabiej, dotyczy to przede wszystkim obrony, która zawiązała dwie bramki. Początkowo zespół polski miał nawet przewagę, ale gdy Cambell zdobył drugą bramkę Polacy zaczęli grać znacznie słabiej.

Mecz kończy się zwycięstwem USA — 4:0. W drużynie Polski najlepszym zawodnikiem był bramkarz Koczab.

## Kowalska IS w slalomie gigantach

Pierwszą konkurencją alpejską rozgrywaną na Igrzyskach, był slalom gigant kobiet.

Wśród 49 zawodniczek startowały trzy Polki. Najlepszą okazała się Kowalska zajmując 19 miejsce w czasie 2:03,7. Grocholska uplasowała się na 30, a Daniel na 35 miejscu.

## Hokej na lodzie

W rozgrywanych meczach eliminacyjnych w hokeju na lodzie uzyskano następujące wyniki:

Zespół Kanady pokonał w wysokim stosunku 23:0 Austrię, Związek Radziecki zwyciężył Szwecję 5:1, a Czecho-słowacja po zaciętej walce odniosła zwycięstwo nad USA 4:3.

W meczu eliminacyjnym grupy C olimpijskiego turnieju hokejowego Szwajcarię — 6:5 (2:3, 3:1, 1:1).

Mecz rozpoczął się sensacyjnie, gdyż w krótkim czasie po rozpoczęciu I tercji Szwajcarzy prowadzili — 3:0. W dalszym ciągu gry Szwedzi zdołali zdobyć tylko dwie bramki. W II tercji Szwedzi zdobyli 1-bramkową przewagę. Trzecia tercja kończy się remisowo i ostatecznie wygrywa Szwedzi.

Dzięki temu zwycięstwu Szwedzi zapewnili sobie awans do grupy finałowej.

## SPORT — SPORT — SPORT — SPORT

## Wysokie zwycięstwo bokserów polskich w Nowej Hucie

## Polska — Węgry 16:4

Po raz pierwszy w historii Nowej Huty jej mieszkańcy mieli możliwość obejrzenia międzynarodowego spotkania bokserów polski — Węgry.

Mecz wygrał wysoko Polacy 16:4. Spotkanie stało na wysokim poziomie, obydwie drużyny były starannie przygotowane do meczu, ale jak wynikało z przebiegu walk, lepszy kondycyjnie był Polacy, którzy mieli dobrą końcówkę. Wszystkie walki były bardzo zacięte, a do wagi lekkośredniej włącznie stały na wyso-

## Bokserzy polski zwyciężają w meczu juniorów z Węgrami

W Rzeszowie rozegrane zostało spotkanie międzypaństwowe w boksie Polska — Węgry. Mecz zakończył się zwycięstwem pięściarzy polskich — 12:8.

Wyniki poszczególnych walk (Polacy na pierwszym miejscu): Romaniszyn pokonał Toerok'a, Adamski wygrał z Toth'em, Smolarek zwyciężył Pal'e, Obala odniósł zwycięstwo nad Kigvosi'm. Jaworowicz przegrał z Seboek'tem II, Harytyniuk został dyskwalifikowany w spotkaniu z Hill'ty'm, Kapcia przegrał z Weidinger'em, Skupniwicz został pokonany przez Horvath'a a Branicki wygrał przez ko. w III rundzie z Matus'em.

## Trójmecz szachowy Węgry-CSR-Polska zakończony

W Warszawie zakończył się w niedzielę trójmecz szachowy Węgry-CSR-Polska. Był to trzeci i ostatni trójmecz rozgrywany o puchar 3-letni węgierskiego komitetu kultury fizycznej. Podobnie jak w poprzednich latach (1954 r. Budapeszt i 1955 rok Praga) tak i w bieżącym roku w stolicy Polski najlepszymi okazali się szachiści węgierscy przed CSR i Polską, zdobywając puchar na własność.

W trójmeczu w Warszawie, Węgry zdobyli 21:11 pkt., CSR — 17:15 pkt., a Polska 10:22 pkt. Ostateczna punktacja za trzy części trójmecz: 1) Węgry — 51 pkt., 2) CSR — 42,5 pkt., 3) Polska — 32 pkt.

## Konkurs siłaczy wiejskich

## 25-kilogramowy odważnik 86 razy w górę

Koło LZS przy PZGS w Białogardzie zorganizowało w dniu 27 stycznia konkurs siłaczy wiejskich. Wzięło w nim udział 23 zawodników. Uzyskano szereg dobrych rezultatów. Największy sukces odnieśli w wadze średniej J. Matczak i W. Bar-

kim poziomie. Najwięcej emocji dostarczyła widzin walka w wadze półśredniej między Doeri (Węgry) i Walasikiem. Wygrał jednojęzycznie bokser polski, który załapał spokojem i taktycznym rozwiązaniem walki.

Bardzo dobrze boksował Kukier szczególnie w drugiej i trzeciej rundzie oraz Kasperczak i Drogoz. Pietrzykowski wprowadził wygrał wysoko swoją walkę z ambitnym ale słabiej technicznie Csiszarem, nie uchronił się jednak od wielu niepotrzebnych, ciężkich ciosów.

Przyjemną niespodziankę sprawił Grzelak, który pokonał Szilvasiego, uzyskując w rażną przewagę w trzeciej rundzie. Debiutant w drużynie polskiej — Kumorek w wadze ciężkiej walczył niezle, nie udało mu się jednak wygrać z bardziej rutynowanym Szabo.

Wyniki (na pierwszym miejscu Polacy):

Kukier pokonał jednojęzycznie na punkty Nagy. Pierwszą rundę wygrał Węgier, który celnie trafił lewym prostym. Drugą i trzecią rundę upłynęły pod znakiem bezustannego ataku Kukiera. Węgier pod koniec walki był zupełnie wyczerpan.

Kasperczak wygrał jednojęzycznie z Risko demonstrując, szczególnie w trzeciej rundzie, dobre przygotowanie kondycyjne.

Stefaniuk pokonał minimalnie, bardzo dobrze Peci, ale na zwycięstwo musiał się solidnie napracować. Węgier, który dopiero po raz drugi walczył w reprezentacji, zapo wieda się na dobrego boksera.

Niedźwiedzki wygrał dwa do jednego z Kellnerem po zaciętej obustronnej walce.

Drogoz przez dwie rundy punktował Szakacs'a przechodząc błyskawicznie z defensywy do ataku. W trzeciej rundzie Polak osłabł, ale w końcówce znów zdobył się na efektywny zryw, wygrywając

## Polka zwycięża na torze łyżwiarskim w Leningradzie

Na stadionie Burlewiestnika w Leningradzie rozpoczęło się wczoraj międzynarodowe zawody w łyżwiarstwie szybkim kobiet (bez udziału zawodniczek radzieckich). Na starcie stanęły najlepsze łyżwiarki Polski, CSi i Węgry.

Zo względu na niesprzyjające warunki atmosferyczne odbył się tylko bieg na 300 m. Zwyciężyła reprezentantka Polski Majcher-Pilejczyk — 33,0 przed Borowska (CSR) 33,4 i Potapowicz-Seroczyńska (Polska) — 34,7.

toszewski. Obaj zawodnicy — siłacze osiągnęli jednakowoż wynik, podnosząc odważnik o wadze 25 kg 86 razy w górę. W przeliczeniu daje to ogółem 2 150 kg. W wadze lekkiej Kołodziej dźwignął ten ciężarek 63 razy, Trybulski 51, a Wiewiórka 50 razy.

Na zawodach tych zdobyto minima na 15 odznak sportowych siłaczy wiejskich.

Koło białogardzkiego LZS mogłoby urządzać zawody z kółkami innych zrzeszeń, ale niestety brak w naszym województwie tej dyscypliny sportu.

Od podnoszenia odważników można przejść do podnoszenia ciężarów. Przez organizowanie podobnych konkursów siłaczy, dyscyplina ta stanie się bardziej popularna wśród młodzieży.

Zrzeszenia i koła sportowe winny zastanowić się nad utworzeniem sekcji ciężarów, by wkrótce można było zorganizować spotkania.

## Dalszy program Igrzysk w Cortinie

PONIEDZIAŁEK, 30 STYCZNIA: godz. 9.00 — bieg na 15 km, jazda figurowa kobiet (obowiązkowa), godz. 11.00 — siatka kobiet, godz. 14.00 — jazda szybka 1 500 m, hokej: finały.

WTOREK, 31 STYCZNIA: godz. 9.00 jazda figurowa kobiet (obowiązkowa), bieg na 15 km do kombinacji, godz. 10.30 — siatka mężczyzn, jazda szybka 10 000 m. Hokej: finały.

ŚRODA, 1 LUTEGO: godz. 9.30 — sztafeta kobiet 3x3 km, godz. 11.30 — zjazd kobiet, godz. 14.30 — jazda figurowa mężczyzn (dowolna). Hokej: finały.

CZWARTEK, 2 LUTEGO: godz. 8.00 — bieg 50 km, godz. 14.30 — jazda figurowa kobiet (dowolna). Hokej: finały.

PIĄTEK, 3 LUTEGO: godz. 8.00 — bobsleje czwórki, godz. 11.00 — zjazd mężczyzn, godz. 14.30 — jazda figurowa parami Hokej: finały.

SOBOTA, 4 LUTEGO: godz. 8.00 — bobsleje dwójki, godz. 9.00 — sztafeta męska 4x10 km. Hokej: finały.

NIEDZIELA, 5 LUTEGO: godz. 11.00 — skoki, godz. 17.00 — uroczyste zamknięcie Igrzysk.

## Włosi przegrywają z Kanadą

Hokejowa reprezentacja Kanady rozegrała w sobotę ostatnie spotkanie eliminacyjne (grupa A) olimpijskiego turnieju hokejowego. Przeciwnikiem Kanady był zespół Wloch. Mecz zakończył się niespodziewanie niskim zwycięstwem Kanadyjczyków — 3:1 (1:1, 0:0, 2:0).

## Tydzień w sporcie

## NIE MAMY LIGI

PIĘŚCIARZE koszańskiej Sparty zostali wyeliminowani przez zespół krakowski Kolejarzy z dalszych rozgrywek o wejście do II ligi bokserskiej.

Tak bywa w sporcie, że lepszy wygrywa. Chociaż? Jak wynika z uzyskanego wyniku w Białogardzie, koszałanie nie byli wcale gorsi w tym meczu. Kto wie, czy mylnie werdykt sędziowski nie pozbawił zespołu Sparty zwycięstwa.

Ambitnie wywalczony wynik remisowy nie wystarczył jednak naszym pięściarzom do skrzyżowania rękawic z zespołami ubiegającymi się o awans do II ligi.

Koszalin nie będzie miał swego przedstawiciela w lidze, nie będziemy emocjonować się walkami ligowymi naszych bokserów z pięściarzami innych okręgów.

Trudno. Może następny rok przyniesie upragniony sukces. Sympatycy boks zostali zawiedzeni... i z innej strony. Nie oglądali swej drużyny w meczu rewanżowym z Kolejarzem na ringu w Koszalinie, bo mecz odbył się w Białogardzie a...

## ...DLACZEGO NIE W KOSZALINIE?

OTO pytanie, które nurtowało wielu zwolenników pięściarstwa i działaczy w naszym mieście.

Kierownictwo Sparty ubiegało się o pozyskanie sali. Cóż z tego. Spotykano się z odpowiedziami odmownymi. A jeśli już była zgoda, to żądano za wypożyczenie tak wygórowanej kwoty pieniężnej, iż z miejsca trzeba było zrezygnować.

Imprezy sportowe chce oglądać wielu mieszkańców województwa. Bez względu, nie bierzemy im tego za złe.

Impreza jednak o takim charakterze jak mecz o wejście do ligi państwowej, w dodatku jeżeli walczy drużyna koszańska, winna odbyć się w Koszalinie.

Kiedy wreszcie zmieni się stosunek do sportu niektórych Instytucji w naszym mieście?

## GRA NA SIŁĘ

Mecz koszykówki. Na sali dwa zespoły Zryw: koszałanie i białogardzkie. Dwa macierzyste koła.

Na boisku nie było jednak widać przyjaznej, sportowej atmosfery. Zakłócił ją swym zachowaniem koszykarze z Białogardu. Występ ich przypominał raczej rugby, a nie dobry pokaz koszykówki. Faule z ich strony zdarzały się co chwila.

Nie pomogła walka na siłę. Inteligentna, połączona z techniką gra zawodników Zrywu Koszalin przyniosła im sukces. Koszykarze białogardzcy zeszli z boiska pokonani.

Niestety, po końcowym gwizdku sędziego, nie raczyli nawet podać ręki swym kolegom za naprawdę fair grę.

## CISZA DOKOŁA

Rozgrywki drużynowe w szachach zakończone. Tytuł mistrzowski zdobyli szachiści słupskiego Kolejarza, torując sobie drogę do półfinałowych walk o drużynowe mistrzostwo Polski.

W mistrzostwach indywidualnych naszego województwa w szachach triumfował Przymusiński z Budowlanych Kolo-brzeg.

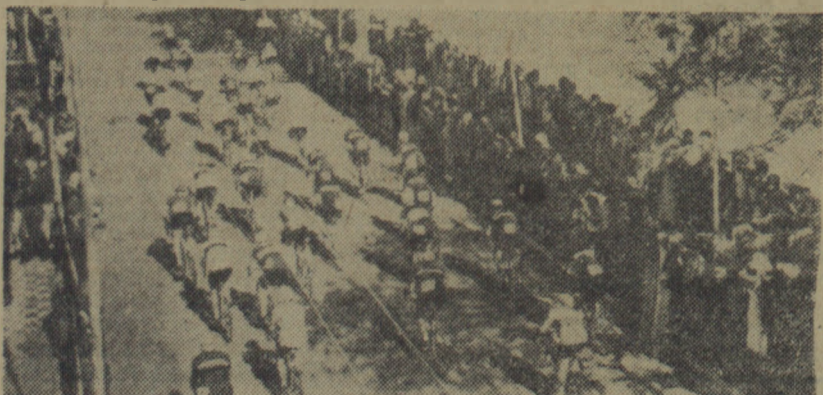
Rozgrywki te cieszyły się dużym powodzeniem. Szachy stają się u nas coraz bardziej popularne.

I z pewnością zyskują one sobie więcej sympatyków, jeśli ulubieńcy tej gry dowiedzą się o tym, że w lutym Koszalin będzie miejscem walk najlepszych zawodników z całej Polski.

Dowiedzą się... bo na razie to tajemnica. Po co propaganda? Sekcja szachów WKKF w Koszalinie sama organizuje, więc widocznie tylko jej działacze będą świadkami interesujących zmagani szachistów.

Zapewniamy działaczy szachowych, że nikt nie będzie chciałby urządzić Witkowskiego czy Śliwę. Makarczyka lub innych. WKKF robi to po cichu. Czyż dwutygodniowy okres dzielący od tej imprezy, stwarza nastroj samouspokojenia? Chyba nie. Czynione są już starania o wypożyczenie sali. Warto więc szerzej o tym mówić.

## Z wyciągu kolarskiego Dookoła Egiptu



Na zdjęciu: zawodnicy na trasie szóstego etapu z Beni Suof do Guiza.



# NA EKRANACH naszych kin



Na ekranie kina WDK grany jest obecnie film produkcyjny radzieckiej „Psotnicy”. Film ten zrealizowany został na podstawie książki Nosowa „Witla Malejew w szkole i w domu”. Bohaterami filmu są dwaj szkolni przyjaciele Kostia Szyszkin i Witla Malejew. Obydwaj chłopcy nie lubią arytmetyki, na lekcjach w szkole nie uważają i stale przeszkadzają innym kolegom. Za karę obojdwaj chłopcy zostali wydaleni z pionierskiego kółka artystycznego.

Mimo kary, chłopcy nie tylko nie poprawiają się, ale pospolicie dają, zamierzając naukę. Kostia zdecydował się nawet na porzucenie szkoły i zostanie artystą cyrkowym. Zaczyna przygotowywać siebie i psa Łobzika do występów, by... ale dalsze dzieje chłopców zobaczymy na filmie.

Film reżyserował W. Ejsymont. W rolach głównych występują uczniowie szkół Moskiewskich.

## Gdzie Kiedy?

**WAŻNIEJSZE TELEFONY I ADRESY**  
 Pogotowie Ratunkowe tel. 69.  
 Straż Pożarna — tel. centrali 523, tel. alarmowy — 68.  
 Komenda Miasta MO — telefon 35-37.  
 Pogotowie milicyjne — telefon 67.  
 Szpital Miejski, ul. Falata 7/5, tel. 22-15, ul. Curie-Skłodowskiej — tel. 24-00.

## KINO

„Nowa Huta” — Podhale w Jędrze.  
 Seansy o godz. 16, 18.30 i 21.  
 „Młoda Gwardia” — Rokosówo — Ostatnia bitwa.  
 Seansy o godz. 17.30 i 19.30.  
 WDK — Psotnicy.  
 Seansy o godz. 17.30.

Uwaga! Repertuar kin podajemy według Komitetu Okręgowego Zarządu Kin w Koszalinie.

## RADIO

**PROGRAM I**  
 na dzień 30 bm. (poniedziałek)

Program dnia: 6.54, 15.25.  
 Wiadomości: 5.05, 6.00, 7.00, 8.00, 8.30, 12.04, 16.00, 20.00, 23.00.  
 5.11 Marze i tańce symf. 5.30 Rozmaitości roln. 6.06 Gra ork. Mantovanego. 7.10 Solściel w repert. rozrywk. 7.45 Piosenki różnych narodów. 8.06 Muzyka taneczna. 8.36 Muzyka baletowa. 9.00 „Młoda kurka pazurki” — aud. dla kl. I i II. 9.20 Koncert solistów. 9.50 Mozalka muz. 10.35 Koncert muzyki franc. 11.39 Muzyka i aktualności. 12.30 Przegląd prasy. 12.15 Muzyka rozrywk. 13.30 „Na swojej nute”. 13.00 Aud. dla wsi. 13.10 Z najpiękniejszych operetek. 15.30 „Krwiożerca rodzina” — pog. dla dzieci. 16.05 Koncert. 16.50 „Już nie cegły” — pog. 17.00 Aud. dla rodziców. 17.30 Utwory skrzypce. 17.45 Koncert ork. rozrywk. 18.20 Radłostacia młodoc. 18.50 Felieton literacki. 19.10 Donizetti: opera „Don Pasquale”. 20.25 Aud. dla wsi. 20.25 D. c. opery. 23.50 Utwory fortep. 22.25 Muzyka taneczna.

### Przyjęcie nowego prawa i przyrzeczenia

# Uroczysty i radosny dzień harcerzy

Było jeszcze ciemno, gdy Staszek Kowalski z VI a obudził się. Przetarł oczy i rozleżał się po mrocznym jeszcze poranku. Tak, to już dziś — uświadomił sobie — dzień naszego nowego prawa i przyrzeczenia. Z niepokojem zaczął powtarzać słowa raportu, który jako zastępowy będzie dziś składał na uroczystej zbiórce. Zegar powoli wybił godzinę piątą. Staszek przewracał się z boku na bok, nie mógł zasnąć. Ach, żeby tylko dobrze wypadło... Żeby się nie pomylił przy raporcie.

Dochodzi jedenasta. Dziesięć zastępów drużyny harcerskiej przy szkole TPD nr 2 stoi przygotowanych do rozpoczęcia uroczystej zbiórki. Z głębi korytarza dochodzą dźwięki tania i werbli. Już idą. Na przedzie harcerz niesie sztandar. Chyła się proporzyczki zastępów.

— Zastępowi do raportu wyśp — rozlega się głos drużynowy. Fanfary i werble

ogłaszają początek uroczystości.

— Zastępowy zastępu trzeciego Staszek Kowalski zdaje raport na uroczystej zbiórce. Stan trzydziestu; obecni wszyscy. Czujaj.

Po raporcie harcerze śpiewają Hymn Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej.

Pierwsza część uroczystej zbiórki zakończona. Teraz harcerze wysłuchują audycji radiowej, nadanej dla wszystkich drużyn w kraju.

Robi się cicho. Z głośnika padają słowa nowego prawa harcerskiego. Na twarzach dzieci maluje się skupienie. Usta lekko się poruszają, powtarzając szeptem nowe prawo. Drobnymi dłońmi mocniej zaciskają się na proporzyczkach. Zbiórka zakończona, teraz harcerze udają się na spotkanie ze swymi kolegami ze szkół nr 6 i 4, by razem prze maszerować ulicami miasta.

Gmach szkoły ćwiczeń przy Liceum Pedagogicznym rozbrzmiewa gwarem głosów. Na uroczystość przyjęcia nowego prawa i przyrzeczenia przybyło 120 harcerzy oraz kilkadziesiąt dzieci nie będących jeszcze członkami harcerstwa.

Jest godzina 10 rano, zastępy zbierają się w klasach, przewodnicy sprawdzają obecność. Potem na odgłos tania i bębnowi młodzież udaje się do auli.

Kierowniczka szkoły Z. Rogalska zapoznaje harcerzy z tekstem nowego prawa i przyrzeczenia oraz odczytuje list ZW ZMP.

Potem krótkie przemówienie przedstawiciela komitetu rodzicielskiego i rozpoczyna się zabawa.

Na jej program składała się gra towarzyska — karuzela i gryzki, piaskarz, tańce, pokazy chemiczne, prowadzone przez Tadeusza Clerpińskiego oraz występ kółka tanecznego Liceum Pedagogicznego. Dzieci przygotowały się do wspólnego oglądu, kiedy na sali pojawiają się wiltoni atomiki „Czujaj” kierownik Wydziału Oświaty Prezydium Woj. RN Klemens

Trzebiatowski i przewodniczący Prezydium MRN Edmund Gryz.

Po obiedzie dalszy ciąg wesolej zabawy. Zastępy zaproszone zostały na uroczystości popołudniowe do Dому Harcerza.

W godzinach popołudniowych aula szkoły TPD nr 2 wypełnia się rozkrzyżowaną dzieciarnią. Rozpoczęła się zabawa ogólna. Orkiestra gra ognistą poleczkę. W pierwszej parze maleńki werblista z zawadiacką czupryną wywija z jeszcze mniejszą od siebie dziewczynką, przystrojoną malinową chustką. Płaczą się trochę nogi przy takich obrobach. Ale miny świadczą, że dzieci bawią się doskonale.

Rozpoczęły się pokazy tańców ludowych. Tańczą dziewczynki z klasy IV. W chwilę po ich występach rozpoczęła się zabawa z konkursami. Harcerze i harcerki, którzy najlepiej zrecytują wiersz, najlepiej zatańczą lub odgadną melodię, jaką grała orkiestra, otrzymają nagrody książkowe.

W tym samym czasie harcerze z kółka chemicznego pod opieką swej nauczycielki ob. Rudzin pokazują swym młodszym kolegom cuda świata chemicznego.

W innej sali harcerze przystąpili do eliminacji w rozgrywkach szachowych i ping-ponga. Spośród 30 grających wyłoniona zostanie reprezentacja drużyny, która rozgrywać będzie mecze z innymi szkołami.

Było już zupełnie ciemno, kiedy rozbrzmiała dzwonnica opuszczająca świetlicę szkolną. Dzieci z klasy II przyszły na uroczystość ze swymi rodzicami.

Maleńka Bożenka Ostrowska z II klasy opuszczając świetlicę, powiedziała do swej mamusi:

„Ja też chcę być harcerką, on tak ładnie się bawia”.

JAN CHRZANOWSKI  
 ZYGMUNT HASZCZYC

### Zamiast felietonu

## Legalne praktyki firmy »Kant«

Nie ma rzeczy wiecznych — pomyślałem filozoficznie, gdy zauważyłem, że w moim „wiecznym” Watermanie zagłębia się stalówka i że trzeba przyszlifować końcówkę irydu wąż.

Powędrowałem więc do punktu napraw wiecznych piór H. Szczyrczyka w Koszalinie przy ul. Zwycięstwa 44. Pod nieobecność właściciela przyjęła mnie sympatyczna pani, która ku memu wielkiemu zdziwieniu odmówiła przyjęcia zapłaty z góry, wbrew wywieszce, znajdującej się na widocznym miejscu.

Po dwóch dniach, w doskonałym nastroju, zgłosiłem się po odbiór pióra. Niezwykle ugrzeczniona pani z uśmiechem wyczyła mi rachunek na kwotę... 49,80 zł.

— Dlaczego tak drogo? We dług cennika naprawa kosztowała powinna 12,80 zł — zapytałem.

— Ależ, proszę pana — mu sieliśmy wyjąć oryginalny splotak i dać inny. Ponadto dokonaliśmy: czyszczenia, demontażu i montażu pióra, prostowania stalówki itp.

## Lekkomysłność przyczyną nieszczęśliwego wypadku

W dniu 27 bm. na stacji kolejowej w Skibnie miał miejsce tragiczny wypadek. Mieszkanca Skibna Władysława Nowacka, lat 20, próbował wskoczyć do ruszającego pociągu. Niestety, próba ta nie powiodła się i Nowacka znalazła się pod kołami wagonu, który przejechał jej obydwie nogi. Po przewiezieniu do Szpitala Miejskiego w Koszalinie lekarze byli zmuszeni amputować Nowackiej obydwie kończyny poniżej kolan. Stan chorej jest poważny.

## Myśliwi na tropach

Spadł śnieg. Zabieliły się pola i lasy. Dla myśliwych naszego województwa nastąpiły gorące dni. Członkowie kółek łowieckich jak co roku wyją w teren. Okres pierwszych śniegów Polski Związek Łowiecki wykorzystuje zawsze dla określenia ilości zwierzyny zamieszkującej dany teren. Dzięki bowiem śladom, jakie zostawiają zwierzęta na świeżo spadłym śniegu, można określić dokładnie ich liczbę.

— Ależ ja wyraźnie prosiłem...

— Pretensje swoje może pan zgłosić właścicielowi — padła zimna odpowiedź.

Kilkakrotnie byłem w punkcie. Właściciela nigdy nie zastałem. Ostatni raz, jak przyszedłem, dowiedziałem się, że rachunek wynosi już... 57,20 zł.

Zbaraniałem. Poprosiłem więc o dowód oddania pióra do naprawy. Uzyskałem wówczas spokojną odpowiedź:

— Dowód już zniszczyłam. Trzasnąłem drzwiami.

Nazajutrz dowód co prawda otrzymałem (po interwencji MO). Pióra nadal nie mam. Co robić?

Wtem. Napisać na ten temat do „Głosu”, a PIH na pewno już załatwi tę sprawę.

Na podstawie listu Jana Wojnarowskiego opracowała D-e

# Budowlani nie próżnują

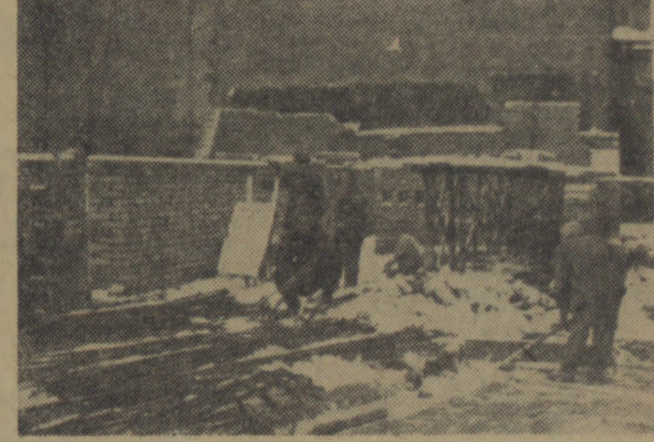


Cieśla Antoni Smarczewski, przygotowuje rusztowanie dla murarzy.

br. W budynku tym mieszczą się będą mieszkania i jadalnia.

Na budowie panuje ożywiony ruch. Najmłodszy z brygady murarskiej Kazimierz Goza, wyrabiający przeciętnie 136 proc. normy wraz ze swym pomocnikiem Kazimierzem Mleczakiem, mieszają zaprawę murarską. Mur rośnie w oczach, rósłby jeszcze szybciej, gdyby kierownictwo zaopatrzenia od cinka ZBM dostarczało zawsze na czas cegły.

Cieśla Antoni Smarczewski, z pomocnikiem, przygo-



Murarz Kazimierz Goza z pomocnikiem Kazimierzem Mleczakiem (zdjęcie powyżej), przy mieszaniu zaprawy.

tujują materiał na szalunki. Praca idzie sprawnie.

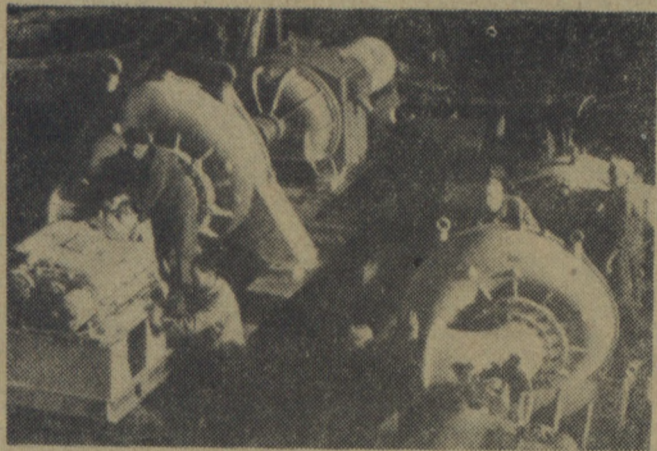
Kierownik budowy Aleksander Kaznowski jest dobrej myśli. Jeśli warunki atmosferyczne i zaopatrzenie materiałowe dopiszą — budo wa będzie oddana na czas do użytku mieszkańców.

My również mamy nadzieję, że załoga i kierownictwo budowy, obiekt oddadzą przed terminem.

Fragment budowy (zdjęcie powyżej). W tym „miejscu” już w czerwcu br. będziemy jać i mieszkalnie saneczne i dobre obiady. (Zdjęcia — E. Szurawska)



## Naszych przyjaciół



Fabryka Ganz w Budapeszcie produkuje turbiny przeznaczone m. in. na eksport do Polski.

Fot. - CAF

## Walka klasy robotniczej w krajach kapitalistycznych o swe prawa

Klasa robotnicza krajów kapitalistycznych toczy bezustanną walkę o swe prawa. Jest to walka przeciw wyzyskowi przedsiębiorców, przeciw rozmaitemu rodzajowi dyskryminacji, zamachom na swobodę robotnicze. Front tej walki przebiega wewnątrz wszystkich krajów, w których panuje ustrój ucisku i wyzysku.

A oto kilka wiadomości z różnych odcinków tego ogromnego i pozostającego w bezustannym ruchu frontu.

### W. BRYTANIA.

Wobec wzrastającej drożyzny robotnicy brytyjski wszystkich gałęzi przemysłu, domagają się podwyżki płac. Zdaniem agencji Reutersa te postulaty robotników są „najpoważniejszym problemem wewnętrznym, w obliczu którego znajduje się rząd angielski”.

84 labourystów — członków Izby Gmin złożyło w parlamencie rezolucję, w której zarzucają rządowi, że „niesłychany wzrost kosztów utrzymania” spowodowany jest polityką gospodarczą rządu.

W chwili obecnej władze rozpatrują żądania w sprawie podwyżki płacy wysunięte przez robotników przemysłu maszynowego, kolejniczy, robotników rolnych, nauczycieli itd.

W wielu przedsiębiorstwach walka o podwyżkę płac przybiera formy walki strajkowej. W 1955 roku w Anglii miały miejsce 2424 strajki, w których wzięło udział około 671 000 robotników. Do takich rozmiarów doszła w Anglii walka strajkowa tylko jeden raz w historii tego kraju — w 1932 roku.

Prasa donosi o dalszym wzroście ruchu strajkowego. Strajkują dokerzy Londynu, robotnicy zakładów „Rotax Limited”, pracownicy towarzystwa „Distillers Company Limited” w Liverpoolu i inni. Razem — kilkanaście tysięcy robotników.

### NRF

Od 15 dni strajkują robotnicy tapicerscy 24 fabryk mebli w Hamburgu. Żądają podwyżki płac.

### GRECJA.

Z Aten donoszą, że pracownicy transportu miejskiego i prywatnych linii autobusowych zorganizowali, po czwartej od 26 bm. strajk. Na skutek tego strajku w stolicy Grecji i na Pireusie ustał niemal zupełnie ruch kołowy. Na zarządzenie władz, przewóz osób odbywa się w bardzo ograniczonych ramach wojskowymi środkami transportowymi.

Setki strajkujących gromadzą się przed budynkiem ośrodka robotniczego, gdzie toczą się pertraktacje z przedsiębiorcami w sprawie podwyżki płac robotniczych i poprawy warunków bytu pracowników transportu. „Głodujemy i nie odstąpimy od swych żądań” — oświad-

czają w swych przemówieniach uczestnicy strajku.

Pomiędzy policją a uczestnikami strajku doszło do szeregu starć. Prasa donosi, że policja ciężko pobiła wielu strajkujących. Strajk trwa.

Dnia 27 bm. przystąpił do strajku robotnicy portu w Pireusie. Żądają oni podwyżki płac. Analogiczne żądanie wysunęli robotnicy gazowni, którzy również zorganizowali strajk.

### JAPONIA.

Radio japońskie podaje, że związek zawodowy robotników wielkich zakładów hutniczych „Mitsubishi Dzyukogyo” skupiający w swych szeregach 11 000 osób, rozpoczął walkę przeciw redukcjom wśród personelu fabrycznego. Dnia 26 bm. związek ogłosił strajk w 5 fabrykach, w tym w stoczni jokohamskiej. W odpowiedzi na to, dyrekcja zamknęła fabrykę „Hinamaruko” i zakazała robotnikom wstępu na jej teren. Niemniej robotnicy weszli do hal fabrycznych w dniu 27 bm. Walka trwa.

### USA.

Według wiadomości z Montevideo, tamtejsi hutnicy zorganizowali 24-godzinny strajk z powodu zwolnienia szeregu robotników z pracy przez dyrekcję.

### URUGWAJ.

Sekretarz Związku Zawodowego Metalowców Urugwaju, Toledo, oświadczył na łamach dziennika „Justicia”, że w ub. roku zostało zredukowanych w hutnictwie przeszło 1 000 robotników.

### FILIPINY.

Prasa donosi, że na Filipinach w prowincji Tarlac, trwa od dwóch tygodni strajk robotników plantacji cukrowych. Bierze w nim udział kilka tysięcy osób. Strajkownicy domagają się podwyżki płac i poprawy warunków bytu.

Dążąc do stłumienia strajku, rząd wysłał na plantacje oddziały wojska i policji. Dnia 27 bm. przedstawiciele strajkujących udali się do Manili (stolica Filipin), w celu złożenia wobec rządu protestu przeciw interwencji policji oraz wojska. Będą się oni domagać zabrania i nie odstąpiemy od swych żądań” — oświad-

## Komunikat o podpisaniu radziecko-jugosłowiańskiego porozumienia w sprawie współpracy w dziedzinie pokojowego wykorzystania energii atomowej

MOSKWA. Agencja TASS donosi z Belgradu, że 28 bm. nastąpiło w Belgradzie podpisanie porozumienia między Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich i Federacją Ludową Republiką Jugosławii o współpracy

### Jeszcze jedna katastrofa samolotowa w Korei

PHENIAN. Dnia 27 bm. na terytorium Korei południowej uległ katastrofie helikopter amerykański w czasie lotu grupy inspekcyjnej Komisji Nadzorczej Państw Neutralnych w Korei.

Na pokładzie helikoptera znajdowali się członkowie przedstawicielstwa polskiego w komisji — Łukaszewicz, Fidyk i Dobke oraz członek przedstawicielstwa szwajcarskiego.

Dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności, katastrofa nie pociągnęła za sobą śmiertelnych ofiar. Przedstawiciele polscy doznali lekkich obrażeń.

W związku z tym wypadkiem, zostało zwołane nadzwyczajne posiedzenie komisji w celu wszczęcia śledztwa i zbadania przyczyn katastrofy.

Wypadek powyższy jest czwartym wypadkiem na przestrzeni dwóch ostatnich miesięcy na terenie Korei południowej.

Nie przesadzając wyników śledztwa, można w każdym razie stwierdzić, że przyczyną tej katastrofy, tak jak i poprzednich, jest fakt, że strona amerykańska wbrew swym zobowiązaniom, nie zapewnia elementarnych warunków bezpieczeństwa lotu personelowi KNP na terenie Korei południowej.

### Z Francji

## Guy Mollet o strukturze politycznej przyszłego rządu

PARYŻ. Przywódca SFIO Guy Mollet, który przyjął misję utworzenia rządu, zakomunikował, że w skład jego gabinetu wejdzie 5 socjalistów, 4 radyka-

w dziedzinie wykorzystania energii atomowej do celów pokojowych. Z upoważnienia rządu ZSRR porozumienie podpisał ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Związku Radzieckiego w FLRJ, N. P. Firiubin, zaś z upoważnienia rządu FLRJ — zastępca przewodniczącego Związkowego Komitetu Wykonawczego FLRJ i przewodniczący Związkowej Komisji do spraw energii atomowej — A. Rankovic.

Porozumienie przewiduje, prócz ogólnej współpracy i wymiany doświadczeń w dziedzinie energii atomowej również budowę reaktora atomowego w Jugosławii. W celu zaprojektowania i zbudowania reaktora Związek Radziecki udzieli Jugosławii pomocy naukowej i technicznej. Typ reaktora został uzgodniony przez obie strony w dostosowaniu do programu jugosłowiańskiego. Związek Radziecki dostarczy strome jugosłowiańskie niezbędne urządzenia oraz paliwo atomowe dla zapewnienia ciągłości pracy reaktora.

Dostarczone paliwo atomowe, zgodnie z porozumieniem, staje się własnością Jugosławii, zaś ceny materiału i paliwa atomowego będą ustalane zgodnie z cenami na rynku światowym.

Prócz powyższego porozumienia nastąpi podpisanie protokołów dodatkowych, w których będą precyzowane szczegóły techniczne i handlowe.

Podpisane w dniu 28 bm. porozumienie jest jednym z porozumień przewidzianych w protokole moskiewskim w sprawie współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej między obu krajami, który został podpisany 1 września 1955 roku.

łów, 1 były gwałtowni i 1 bezpartijny (gen. Catroux).

Guy Mollet podał równocześnie do wiadomości, że w rządzie jego będzie 3 wicepremierów.

## Terror w Afryce północnej

PARYŻ. Wczesnym rankiem 28 bm. policja tunezyjska przeprowadziła szereg aresztowań wśród działaczy partii Neo-Destour w Tunisie. Przywódca partii Salah Ben Youssef zdołał się ukryć. Policja przeprowadziła rewizję w jego mieszkaniu i aresztowała pięciu znajdujących się tam działaczy. Lokal partyjny został otoczony kordonem policji. Adjuant Ben Youssefa, Ali Ziltni został aresztowany. Był on kierownikiem ośrodka formowania i szkolenia oddziałów powstańców tunezyjskich w Trypolitanii. Korzystając z amnestii dla działaczy politycznych powrócił do Tunisie, gdzie współpracował z Ben Youssefem.

Aresztowany został dyrektor tygodnika arabskiego „El Ousbouh” oraz redaktor naczelny dziennika „Al Balgh”.

Agencja France Presse donosi o dokonaniu szeregu aresztowań na prowincji. Według wiadomości agencji, w Tunisie powołano sąd doraźny.

Dzień 29 stycznia w Maroku poświęcony został pamięci tych, którzy padli w walce o niepodległość kraju. Partia Istiklal wezwwała obywateli Maroka do odwiedzenia w tym dniu rodzin poległych bojowników.

Jaques Soustelle, generalny gubernator Algieru, zakazał wszelkich manifestacji,

demonstracji, zebrań i zgromadzeń publicznych w Algierze.

## Z świata

### LONDYN

Korespondent agencji Reutersa donosi z Pnom-Penh, że 26 stycznia Stany Zjednoczone przekazały Kambodży około 80 czołgów i samochodów pancernych. Korespondent stwierdza, że Kambożcy otrzymywali dotychczas broń tylko z Francji lub za pośrednictwem Grecji.

### KAIR

Dnia 26 stycznia patrol żołnierzy izraelskich wtargnął na terytorium egipskie i ostrzelał sterownik wojskowy położony o 6 km na wschód od Gazy. Żołnierze egipscy otworzyli w obronie posterunku ogień i zmusili oddział izraelski do wycofania się na swoje terytorium.

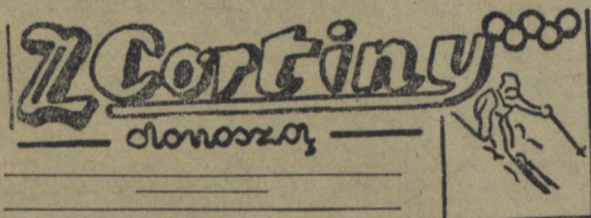
### TOKIO

27 bm. na Dalekim Wschodzie rozbiło się 5 amerykańskich pocisków odrzutowych. Cztery samoloty uległy katastrofie w pobliżu wyspy Okinawa i jeden na wyspie Honszu.

### PEKIN

Jak donosi z Kathmandu agencja Nowych Chin, 27 bm. w stolicy Nepalu złożył przysięgę nowy gabinet składający się z 7 ministrów. Na czele nowego gabinetu stoi T. Prasad. Nowy premier oświadczył przedstawicielom prasy, że głównym zadaniem jego rządu będzie „przeprowadzenie reformy rolnej” poprzednio ogłoszonej przez króla oraz przygotowanie wyborów w kraju.

## Olimpiada - Olimpiada - Olimpiada



### Kowalski 6 w skokach do kombinacji

CORTINA D'AMPEZZO. Konkurs skoków do kombinacji rozegrany w niedzielę 29 bm. na skoczni „Italia” przyniósł sukces zawodnikom polskim. Kowalski i Groń znaleźli się w pierwszej dziesiątce, zajmując 6 i 9 miejsce wśród 25 konkurentów.

W konkursie wygrał Moszkwin ZSRR, który miał najdłuższe skoki, choć stylowo ustępował nieco Norwegowi Stenersenowi. W Moszkwin miał skoki 73,5 i 77 m oraz notę 220 pkt., drugie miejsce zajął Stenersen — skoki 73 i 74 m, nota 210,5 pkt., trzecie Szwed Ericsson

— 72,5 i 72,5 m, nota 215. Dalsza kolejność: 4.—3. Schiffrer Austria (skoki 73,5 i 73 m) oraz Yoshizawa Japonia (skoki 73,5 i 74 m) — nota po 214 pkt. 6 Kowalski Polka (skoki 74 i 73 m, nota 213), 7. Eger Austria (73 i 72,5 m, nota 211,5 pkt.), 8. Nieminen Finlandia (76,5 i 80 m, nota 209,5 pkt.), 9. Groń Polka (skoki 72,5 i 71,5 m, nota 208,5 pkt.), 10. G. Glass Niemcy — 205,5 pkt. Dwaj pozostali Polacy zajęli dalsze miejsca. Reszka był 20 (186 pkt.), a Krzeptowski — 23 (177 pkt.).

### Hokeiści niemieccy w finale turnieju olimpijskiego

CORTINA D'AMPEZZO. W trzecim spotkaniu eliminacyjnym w grupie A olimpijskiego turnieju hokejowego reprezentacja Niemiec pokonała

Austrię — 7:0 (1:0, 1:0, 5:0). Dzięki temu zwycięstwu hokeiści niemieccy weszli wraz z Kanadą z grupy A do finału.

### Sailer bezkonkurencyjny w slalomie

Slalom gigant mężczyzn, rozegrany na bardzo trudnej i szybkiej trasie długości 2800 m (60 bramek) zakończył się zgodnie z przewidywaniami po trójnym sukcesem Austriaków, którzy zdobyli wszystkie trzy medale. Zwycięzcą został faworyt tej konkurencji 20-letni Sailer, który zdecydowanie wyprzedził wszystkich konkurentów. Sailer uzyskał fantastyczny czas — 3:09,1 wyprzedzając swoich rodaków Molterera i Schusterera o ponad 8—7 sek. Czwarte i piąte miejsca zajął Francuz Duvillard i Bozon, szósty był Austriak Hinterseer.

Polacy wypadli słabo, zajmując miejsca w trzeciej dziesiątce. Najlepszy z naszych zawodników był Zarwecki, który zajął 23 miejsce z czasem o ponad 22 sek. gorszym od zwycięzcy. Czarniak był 28, Maruszak — 36, a Roj — 56.

Slalom rozpoczął się niecałodziennym wypadkiem. Po przejeździe dwóch zawodników la-

wina zasypana część trasy i zawody zostały przerwane. Po 20 min. oczyszczono przejazd i slalom kontynuowano. Przy przełęczu Tre Croci, gdzie znajdowała się meta, tłumy widzów zgotowały wielką owację Sailerowi, kiedy ogłoszono jego rekordowy czas. Było już niemal pewne, że żaden z 80 konkurentów nie zdoła zgrażać doskonałemu Austriakowi. Tak się też stało. Czas Sailer'a był nieosiągalny dla pozostałych zawodników.

### WYNIKI:

1. Sailer (Austria) 3:09,1
2. Molterer (Austria) 3:08,3
3. Schuster (Austria) 3:07,2
4. Duvillard (Francja) 3:07,8
5. Bozon (Francja) 3:08,4
6. Hinterseer (Austria) 3:09,5
7. Lanig (Niemcy) 3:08,8
8. Behr (Niemcy) 3:11,4
9. Bonlieu (Francja) 3:11,8
10. Burrini (Włochy) 3:12,3

### Szilkow mistrzem na 5,000 m.

Zwycięzcą drużej konkurencji olimpijskiej w jeździe szybkiej na lodzie został reprezentant ZSRR Szilkow. Wygrał on bieg na 5000 m przed mistrzem świata Ericssonem oraz swoim rodakiem Gonczarenko. Wynikiem 7:48,7 Szilkow ustanowił rekord olimpijski, gorzszy o 3,1 sek. od własnego rekordu świata. 15-letni chłopiec poprawił w tym biegu rekord olimpijski Norwega Andersena

(8:10,8), a 11 pobiło rekordy krajowe.

### WYNIKI:

1. Szilkow (ZSRR) 7:48,7
2. Ericsson (Szwecja) 7:56,7
3. Gonczarenko (ZSRR) 7:57,6
4. De Graaff i Broekmann (oba Holandia) po 8:00,2
5. Aas (Norwegia) 8:01,8
6. Dahlberg (Szwecja) 8:01,8
7. Johannessen (Norwegia) 8:02,3
8. Kuhnert (Niemcy) 8:04,3
9. Seirsten (Norwegia) 8:05,4

### Amerykani prowadzą w jeździe figurowej

W niedzielę rano na stadionie lodowym rozpoczęły się zawody łyżwiarzy w jeździe figurowej. Po 5 obowiązkowych figurach na czele znajduje się trójka Amerykanów: trzykrotny mistrz świata AL-

lan Jenkins — 852,2 pkt. przed Robertsonem — 840,1 i Dawidem Jenkinsem — 837,3 pkt. Dalsze miejsca zajmują mistrz Europy Francuz Gilette (822,5 pkt.), Anglik Booker i Divin (CSR).

### Włosi faworytami w czwórkach bobslejowych

W niedzielę na torze w Cortinie trenowały czwórki bobslejowe. Czwórka Martina uzyskała czas 1:19,12, a Monettego — 1:19,24. Dobre wyniki

uzyskali również Niemcy — Schelle — 1:20,76 i Roesch — 1:20,89. Większość pozostałych osad miała czasy ok. 1:22,0 min.

### Polacy w czwartym dniu Olimpiady

CORTINA D'AMPEZZO. W konkursie skoków do kombinacji zawodnicy oddali po trzy skoki, z tego dwa były punktowane. Po pierwszej kolejce prowadzenie objął Moszkwin (ZSRR), który otrzymał za skok 77,5 m najwyższą, jak się później okazało, notę konkursu 111 pkt. Polacy w tej kolejce skakali nienajlepiej. Kowalski i Groń, który był jednym z faworytów konkursu skoków, znaleźli się po I kolejce dopiero w drugiej dziesiątce. Jeszcze gorzej skakali Reszka i Krzeptowski. Druga kolejka skoków była już dla naszych zawodników znacznie lepsza. Kowalski osiągnął w drugim stylu 74 m, a Groń — 72,5. W kolejce tej Moszkwin miał upadek.

W ostatnim skoku Kowalski poprawił się na 75 m i uzyskał

drugą notę dnia 108,5 pkt. Groń uzyskał — 71,5 m i notę 103,5 pkt. Ostatecznie obaj Polacy uplasowali się w pierwszej dziesiątce, ale należy zaznaczyć, iż skakali oni znacznie słabiej niż na treningach. Dotyczy to przede wszystkim Gronia, który był w niedzielę wyraźnie w słabszej formie.

Bardzo słabo wypadli w slalomie gigancie nasi zjazdowcy. Na trudnej i niebezpiecznej trasie nie czuli się zbyt pewnie. Do połowy trasy bardzo dobrze jechał Roj, lecz, niestety, wywrócił się i stracił wiele cennych sekund.

W niedzielę nasi bobsleiści trenowali ślizgi czwórek. Polacy wypadli zupełnie dobrze. Czwórka Ciapaty uzyskała 9 czas — 1:23,37, a Koniecznego — 1:23,44 (15 czas)

### Hokeiści Polski przegrywają z CSR

W ostatnim meczu eliminacyjnym grupy B olimpijskiego turnieju hokejowego reprezentacja Polski przegrała z Czechosłowacją 3:8 (1:1, 2:8, 0:1).

Po porażce z CSR drużyna polska zakończyła gry eliminacyjne w turnieju.

W spotkaniach eliminacyjnych walczyli będą: z grupy A — Kanada i Niemcy, z grupy B — Czechosłowacja i USA oraz z grupy C — ZSRR i Szwecja.